

Advokatrådet

Skatteministeriet

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98

DATO: 1. marts 2022
SAGSNR.: 2022 - 373
ID NR.: 801338

lovgivningoekonomi@skm.dk
kln1@skm.dk og klh@skm.dk

Høring over udkast til forslag til lov om ændring af selskabsskatteloven, skatteforvaltningsloven, skattekontrolloven og ligningsloven (samfundsbidrag fra den finansielle sektor og fradragsloft over lønninger) (SKM: 742864)

Ved mail af 3. februar 2022 har Skatteministeriet anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte udkast/forslag.

Advokatrådet har følgende bemærkninger:

Samfundsbidrag fra den finansielle sektor

På side 19 i lovforslaget anføres følgende:

”Finansielle selskaber, der udøver ikkefinansiell virksomhed, der kan udskilles i et særskilt selskab, vil kunne gennemføre en sådan udskillelse ved f.eks. en skattefri tilførsel af denne virksomhedsgren til et nystiftet datterselskab og derved som udgangspunkt kunne opnå, at indkomsten fra de ikkefinansielle aktiviteter ikke bliver beskattet med den forhøjede selskabsskat. En eventuel udskillelse i et særskilt datterselskab med henblik på at sikre, at de ikkefinansielle aktiviteter ikke pålægges den forhøjede selskabsskat, vil ikke kunne anses for en disposition, der strider mod formålet med de foreslåede regler, og den vil derfor ikke kunne tilsidesættes med henvisning til den generelle omgåelsesklausul i ligningslovens § 3.”

Det bedes oplyst og begrundet, hvorfor den anførte disposition ikke vil kunne tilsidesættes efter ligningslovens § 3.

På side 21 i lovforslaget anføres følgende:

”Et underskud i den skattepligtige årsindkomst (før faktorforhøjelse), som konstateres i et finansielt selskab, vil dermed – under forudsætning af en uændret

selskabsskatteprocent på 22 pct. – som udgangspunkt svare til 25,2 pct. af underskuddet, hvis underskuddet er konstateret i indkomstår påbegyndt i 2023, og til 26 pct. af underskuddet, hvis underskuddet er konstateret i indkomstår påbegyndt 1. januar 2024 eller senere.”

Som det fremgår, skal et eksisterende underskud ikke forhøjes, hvis det hidrører fra indkomstår, hvor den forhøjede selskabsskat ikke har været gældende.

Begrundelsen herfor er anført på side 22 i lovforslaget:

” Den positive eller negative årsindkomst efter faktorforhøjelsen vil efter forslaget skulle ligge fast. Det betyder, at der ikke foreslås at skulle ske en faktorforhøjelse af f.eks. fremførselsberettigede underskud i et finansielt selskab, der hidrører fra indkomstår, hvor den forhøjede selskabsskat ikke har været gældende. Der vil heller ikke skulle ske en yderligere faktorforhøjelse af f.eks. et fremførselsberettiget underskud konstateret i det første indkomstår med den forhøjede selskabsskat, hvor forhøjelsen er sket med faktoren 25,2/22. Det vil gælde, selv om dette forhøjede underskud anvendes til modregning i et senere indkomstår, hvor de finansielle selskabers indkomst forhøjes med faktoren 26/22.”

Det er et valg, og ikke en nødvendighed, at der ikke skal ske en faktorforhøjelse også af eksisterende underskud hidrørende fra indkomstår, hvor den forhøjede selskabsskat ikke har været gældende. En unkladelse af en sådan faktorforhøjelse medfører en reduceret skatteværdi af et eksisterende underskud, og dermed et endnu højere ”samfundsbidrag” i de år, hvor et sådant underskud modregnes i den faktorforhøjede indkomst.

Fradragsloft over lønninger

På side 32 i lovforslaget anføres følgende:

”Kan aktielønnen ikke omfattes af de to ovennævnte ordninger, sker beskatningen som lønindkomst allerede ved tildelingen.”

Det bedes overvejet, om det anførte er korrekt, eller om ordet ”tildelingen” bør udskiftes med ”retserhvervelsen.”

Med venlig hilsen

Andrew Hjuler Crichton
Generalsekretær

Skatteministeriet
j.nr. 2021-9643
lovgivningogoekonomi@skm.dk
klh1@skm.dk og klh@skm.dk

1. marts 2022

Høringsvar til udkast til Forslag til Lov om ændring af selskabsskatteloven, skatteforvaltningsloven, skattekontrolloven og ligningsloven (Samfundsbidrag fra den finansielle sektor og fradragsloft over lønninger)

Brancheforeningen for Aktive Ejere i Danmark (tidligere DVCA) indgiver hermed høringskommentarer til høringsudkastet til udkast til Forslag til Lov om ændring af selskabsskatteloven, skatteforvaltningsloven, skattekontrolloven og ligningsloven (Samfundsbidrag fra den finansielle sektor og fradragsloft over lønninger).

Jeg tillader mig indledningsvis i forhold til denne konkrete sag at forelægge en række fakta og oplysninger, som i det mindste danner et fuldstændigt og korrekt fagligt grundlag, og som anstændigvis bør bringes i orden.

Baggrunden er den meget usædvanlige, at jeg var politisk hovedansvarlig for udvikling og implementering af Socialdemokratiets økonomiske politik, herunder alle definitioner og afgrænsninger, og det omfatter således også "samfundsbidrag fra den finansielle sektor".

I fremlæggelse forud for Folketingsvalget i 2019, i diverse materialer udsendt fra Socialdemokratiet og i talrige offentlige debatter, har skiftende repræsentanter fra Socialdemokratiet før og efter valget kommunikeret entydigt, at regningen for den ny ret til tidlig tilbagetrækning var møntet den finansielle sektor.

Den ny regering har via departement og politiske tilkendegivelser, både uopfordret og på baggrund af henvendelser, entydigt meddelt os, at FAIF'erne i Aktive Ejere, ikke vil blive omfattet af skattegrundlaget for det nye samfundsbidrag. Og det giver jo god mening, idet kapitalfonde, venturefonde og business angels ikke er en del af den finansielle sektor, og ikke mindst fordi det aldrig har været intentionen med forslaget fra afsender.

I Socialdemokratiet i opposition var vi særdeles opmærksomme på at have alle nye skattebidrag afklaret og offentliggjort inden et folketingsvalg og ikke mindst overholde disse løfter, således at troværdigheden herom er intakt ved et kommende valg.

Det forekommer derfor bizart at blive omfattet af og taget til indtægt af en af Skat udarbejdet definition, hvorved private equity etc. pludselig skal merbeskattes. For nej, det har aldrig været intentionen. Og indtil for nylig levede alle de oprindelig involverede i lykkelig uvidenhed om Skats nye definitions- og afgrænsningsregime, og jeg er ganske sikker på, at var vi blevet tilbudt at tiltræde dette, havde svaret været et rungende NEJ TAK. Socialdemokratiet har nemlig en historisk stærk tradition for at stå op imod alle former for kommunistiske overgreb.

Vi har undersøgt, om der er nogle af de politiske partier, der står bag aftalen, som har rejst eller søgt udvidet skattegrundlaget, og det har vi fået entydigt afkræftet.

I Aktive Ejere har vi for nylig fremlagt et skattekodeks, hvor vi fremhæver, at vi er stolte over at vores branche bidrager med betydelige skatter og afgifter til samfundet, og vi har tilmed lagt hovedet på blokken, lader os gerne faktatjekke i bund herpå. Vi tager gerne en rask politisk debat og respekterer selvfølgelig, hvad Folketing og regering beslutter. Og vi møder frem med åbent visir og forventer tilsvarende fairness.

Og denne sag kan magten - et flertal i Folketinget - stemme igennem, men hvis man også vil have rettens nære slægtning, retfærd med sig, så vil en korrektion af lovforslaget være nødvendig.

I øvrigt bemærker Aktive Ejere, at vi kan forstå, at skatteministeriet er begyndt at anvende en argumentation om, at forbuddet mod statsstøtte skulle være til hinder for, at den politisk ønskede finansiering af den ny ret til tidlig tilbagetrækning blev fastholdt. Den vurdering er Aktive Ejere ikke enig i.

Forhøjelsen af selskabsskatten kan uden statsstøtteretlige problemer udelukkende omfatte f.eks. penge- og realkreditinstitutter. Noget sådant har flere EU-medlemsstater tilsvarende gjort efter finanskrisen, herunder bl.a. Frankrig, Tyskland og Storbritannien, som supplerer balanceskatten med en særlig selskabsskat på 8 procentpoint for penge- og kreditinstitutter.

Derudover kan der ifølge skattelovgivningen anvendes (og bliver faktisk anvendt) andre former for afgrænsninger af "finansielle selskaber" end den i lovforslaget foreslåede. Det illustreres af selskabsskattelovens § 32, stk. 2, som afgrænser finansielle selskaber ved henvisning til direktiv 2016/1164/EU af 12. juli 2016.

Der anføres ikke hverken et erklæret eller faktisk formål med forhøjelsen af selskabsskatten, som klart betinger, at forvaltere af alternative investeringsforeninger af statsstøttehensyn skal omfattes af forhøjelsen.

Ligeledes synes forvaltere af alternative investeringsforeninger ikke at være i samme retlige og faktiske (konkurrencemæssige) situation, som eksempelvis banker, der medfører at forvaltere af alternative investeringsforeninger af statsstøtte hensyn skal omfattes af forhøjelsen.

Aktive Ejere anser det for dybt problematisk, at der, jf. finansministerens svar til Folketinget: <https://www.ft.dk/samling/20191/almdele/FIU/spm/383/index.htm>, ikke tydeligt i lovudkastet vises større indsigt i den faktiske selskabsstruktur for FAIF'ere, samt disses mulighed for at løfte en finansiering af den forhøjede selskabsskat over på ejere eller priser. Ministeren har i sin redegørelse blandt andet identificeret, at der ikke er tilstrækkelige holdepunkter til at foretage et konkret skøn for, i hvilket omfang det foreslåede tillæg til selskabsskatten for den finansielle sektor overvælttes i priserne. Ministeren svarer således:

"Den del af den særlige selskabsskat, der falder på normalafkastet af den investerede kapital i sektoren, må forventes enten at blive overvæltet i højere priser på kunderne i sektoren eller nedvæltet i det generelle lønniveau. I det omfang, der er overnormal profit i den finansielle sektor, vil ejerne kunne bære en del af byrden

AKTIVE EJERE
ACTIVE OWNERS DENMARK

ved en særlig selskabsskat. Ejerne må forventes at bære den fulde byrde af den del af den særlige selskabsskat, der falder på det overnormale afkast (ren profit). Virksomheder, der er i konkurrence med virksomheder i andre lande, vil som udgangspunkt ikke kunne hæve prisen, uden at hele salget bortfalder (virksomhederne er pristagere). I stedet vil produktionsfaktorerne bære skattebyrden. Hvilken produktionsfaktor, der bærer størstedelen af byrden, afhænger af dels af, hvilken faktor der er mest prisfølsom, og dels af virksomhedernes mulighed for at substituere mellem inputfaktorer i produktionen. Generelt vil den mindst prisfølsomme faktor – dvs. hvor udbuddet af faktoren ændres mindst for en given ændring i de relative priser – bære størstedelen af byrden. Det er Finansministeriets vurdering, at der ikke er tilstrækkelige holdepunkter for at foretage et konkret skøn for, i hvilket omfang det foreslåede tillæg til selskabsskatten for den finansielle sektor overvæltes i priserne."

Aktive Ejere anser det derudover for problematisk, at en forhøjelse af den skattepligtige indkomst for forvaltere af alternative investeringsforeninger, rammer branchen samtidig med, at regeringen i reformudspillet "Danmark kan mere 1" har varslet et forslag om at hæve den høje aktieskat fra 42% til 45%. Aktive Ejere mener, at man ved at beskatte adgangen til kapital ekstra hårdt, risikere at driver virksomhederne ud af landet, og at incitamentet til at foretage investeringer – eller geninvesteringer – i vækstvirksomheder svækkes, hvorfor danske virksomheder går glip af muligheder, de ellers ville have.

I den forbindelse er det også værd at notere, at udenlandske FAIF'ere, der opererer på det danske marked kan undgå den forhøjede selskabsskat ved at udøve den registreringspligtige aktivitet uden for Danmark, og alene udføre den ikke-registreringspligtige aktivitet i Danmark. Herved udsættes konkurrerende virksomhed i Danmark for en skattemæssige uens behandling til fordel for de udenlandske FAIF'ere og til skade for danske FAIF'ere.

Aktive Ejere bemærker endelig, at alternative investeringsforeninger ikke selv udøver finansiell virksomhed i traditionel forstand. Således driver FAIF'ere i høj grad virksomhed ved at udvikle, opføre og drive aktiver på tilsvarende vis som industrivirksomheder. Det udgør således en urimelig forskelsbehandling, at sådanne FAIF'ere skal betale en højere selskabsskat end konkurrerende industriselskaber, alene med henvisning til at FAIF'ere f.eks. er underlagt Finanstilsynets tilsyn.

FAIF'ere kan drive virksomhed både i form af selskabsbeskattede enheder, og enheder der ikke er selskabsbeskattede, som f.eks. et P/S. Et P/S er ikke selskabsskattepligtigt, men det er derimod ejerne, der betaler skatten. Herved er det vanskeligt i praksis at øge beskatningen af FAIF'ere, da en øget beskatning dermed udelukkende vil ramme visse selskabsformer, og alternative investeringsforeninger, alt efter selskabsform, ikke vil være i samme konkurrencemæssige situation.

Kommentar til fradragsloft over lønninger

Aktive Ejere mener, at forslaget om at indføre et fradragsloft over lønninger dels indeholder en lovgivning med tilbagevirkende kraft og en urimelighed i, at reglen ikke indeholder en periodiseringsbestemmelse.

Virksomheder, der allerede har tildelt eksempelvis optionsordninger, i henhold til de nugældende regler, hvor der er fradrag for favørelementet på udnyttelsestidspunktet, bliver begrænset i deres fradragsret, hvis

AKTIVE EJERE
ACTIVE OWNERS DENMARK

værdien for den enkelte medarbejder overstiger bundgrænsen. Herved bliver ordningen op til 28% (22/78) dyrere end antaget på det tidspunkt, hvor virksomheden forpligtede sig over for medarbejderne. Aktive Ejere foreslår, at der indføres en overgangsregel således, at fradragsloftet alene omfatter aktielønsordninger og andre langsigtede incitamentsordninger, der aftales efter lovens vedtagelse.

Det synes endvidere urimeligt at begrænse fradragsretten for langsigtede incitamentsordninger blot fordi ordningen i beskatningsordningen overstiger fradragsloftet. Langsigtede incitamentsordninger er netop kendetegnet ved at være aflønning for flere års arbejdsindsats, hvorfor det kun er rimeligt at periodisere ordningen, således at der ved vurderingen af fradragsloftet foretages en periodisering af det samlede skattepligtige beløb over optjeningsårene.

Med venlig hilsen

Henrik Sass Larsen

Adm. direktør, Aktive Ejere
Tidl. Erhvervs- og vækstminister

I Socialdemokratiets ledelse fra 2005 til 2019 i skiftende positioner som finansordfører, politisk ordfører og gruppeformand

Copenhagen Infrastructure Partners

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

E: lovgivningoekonomi@skm.dk
kln1@skm.dk
klh@skm.dk

J.nr. 2021-9643 - Lovforslag om forhøjelse af selskabsskatten for den finansielle sektor mv. (Samfundsbidrag fra den finansielle sektor og fradragsloft over lønninger)

1. marts 2022

Den 1. februar har Skatteministeriet udsendt høringsbrev vedrørende udkast til forslag til Lov om ændring af selskabsskatteloven, skatteforvaltningsloven, skattekontrolloven og ligningsloven (Samfundsbidrag fra den finansielle sektor og fradragsloft over lønninger), j.nr. 2021-9643.

Copenhagen Infrastructure Partners ("CIP") er en dansk "Forvalter af Alternative Investeringsfonde" ("FAIF"), som er underlagt tilsyn fra Finanstilsynet.

CIP er verdens førende forvalter af alternative investeringer inden for vedvarende energi og forvalter en række fonde med primært institutionelle investorer fra hele verdenen. CIP bidrager sammen med investorerne væsentligt til den grønne omstilling og understøtter Danmarks klimamål med at reducere CO2 udledningen. CIP er verdens største forvalter af fonde med fokus på greenfield investeringer i energiprojekter og påtager sig i den sammenhæng ansvar for både konceptualisering, udvikling, konstruktion og drift af de projekter, som der investeres i globalt. CIP skaber arbejdspladser både direkte og indirekte, medvirker til den teknologiske udvikling inden for vedvarende energi via et stærkt samarbejde med danske virksomheder og sikrer samtidig et solidt afkast til de danske pensionskasser.

Det skal bemærkes, at CIP selv har skabt fundamentet for denne forretning og de enorme muligheder for fremtidige investeringer i den globale grønne omstilling. CIP har på intet tidspunkt hverken bedt om eller fået adgang til støtte fra de danske skatteydere.

Ambitioner for det videre arbejde er således store. I forbindelse med COP26 annoncerede CIP en køreplan for at hæve og accelerere investeringer i den grønne omstilling på op til EUR 100 mia. frem mod 2030.

Skal ambitionerne indfris, kræver det dog, at de rette rammebetingelser for virksomheden fortsat er til stede. Det er baggrunden for de bemærkninger til lovforslaget, som vi gerne vil gøre rede for med denne skrivelse.

For det første mener vi, at lovforslaget udgør en urimelig forskelsbehandling både mellem danske FAIF'ere og mellem udenlandske og danske FAIF'ere. Således er der en række FAIF'ere, som ikke bliver ramt af den forhøjede selskabsskat. Endvidere udgør forslaget en urimelig forskelsbehandling mellem virksomheder som CIP og andre energiselskaber, som ikke er underlagt tilsyn fra finanstilsynet.

I relation til FAIF'ere er det særligt iøjnefaldende, at FAIF'ere, der alene er registreret hos Finanstilsynet, ikke er omfattet af den forhøjede selskabsskat, mens FAIF'ere, der er

underlagt tilsyn fra Finanstilsynet, er omfattet. Dette på trods af, at der ingen forskel er på den aktivitet disse FAIF'ere udøver og på trods af, at der er direkte konkurrence mellem dem. Eneste forskel er typisk, hvor meget kapital den pågældende FAIF'er forvalter.

Det er endvidere iøjnefaldende, at lovforslaget diskriminerer danske FAIF'ere i forhold til EU-baserede FAIF'ere, der opererer på det danske marked.

Det fremgår af lovforslaget, at udenlandske virksomheder, der driver finansiel virksomhed i Danmark, skal registreres hos Finanstilsynet, og at disse filialer derved bliver underlagt den forhøjede selskabsskat.

EU baserede FAIF'ere kan dog drive virksomhed i Danmark og udføre stort set de samme aktiviteter, som danske FAIF'ere, men uden at de EU baserede FAIF'ere bliver registreringspligtige hos det danske Finanstilsyn. Herved vil udenlandske FAIF, der driver virksomhed i Danmark, enten via en agent, filial eller datterselskab undgå den forhøjede selskabsskat, mens danske FAIF'ere, som eksempelvis CIP, bliver underlagt den forhøjede selskabsskat. Dette er en helt urimelig forskelsbehandling af danske FAIF'ere i forhold til udenlandske FAIF'ere.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at da den forhøjede selskabsskat kun skal gælde for virksomheder undergivet tilsyn fra Finanstilsynet "opnås en klar og kontrollérbar afgrænsning. Med denne afgrænsning opnås også, at selskaber, der må anses for at befinde sig i en sammenlignelig situation, undergives en ensartet skattemæssig behandling."

Dette er som angivet ovenfor ikke korrekt, særligt i forhold til FAIF'ere.

CIP driver virksomhed ved at udvikle, opføre og drive hav- og landvindmølleparker, bioenergi-, solcelle- og energilagingsanlæg samt anlæg til produktion af grønne brændstoffer. Tilsvarende aktiviteter driver danske energiselskaber. Det synes derfor at udgøre en urimelig forskelsbehandling, at CIP skal underlægges en forhøjet selskabsskat end andre energiselskaber, blot fordi CIP er underlagt finanstilsynet. Tilsvarende gælder for FAIF'ere og industrivirksomheder, der forvalter, opfører og drifter andre aktivklasser end vedvarende energiaktiver, og som derfor indbyrdes konkurrerer, men som bliver forskelsbehandlet på selskabsskatten.

For det andet mener vi, at lovforslaget skaber incitament til, at virksomheder omstrukturerer og laver tilpasninger alene med henblik på at undgå den forhøjede selskabsskat. For de sektorer inden for den finansielle branche, hvor der ikke er en klar afgrænsning af hvilke virksomheder, der bliver omfattet af forslaget, vil forslaget skabe et stærkt incitament til at foretage tilpasninger for at falde uden for anvendelsesområdet for den forhøjede selskabsskat.

Særligt for nogle FAIF'ere er det muligt at tilpasse virksomheden, således at FAIF'ere falder uden for anvendelsesområdet. Dette er dog en u hensigtsmæssigt og uønskelig adfærd.

For det første kan en dansk FAIF'er vælge at etablere sig i et andet EU-land og få tilladelse efter dette lands Finanstilsyn, og samtidig drive aktiviteten videre i Danmark stort set uændret og uden at skulle betale den forhøjede danske selskabsskat. Dette skyldes, at det er muligt at drive aktiviteten videre i Danmark stort set uændret under disse forudsætninger uden at skulle registrere sig hos det danske Finanstilsyn,

For det andet kan danske FAIF'ere opdele deres management aktivitet i flere enheder, således at den enkelte managementaktivitet ikke skal have tilladelse fra Finanstilsynet og derved undgå forhøjelsen af selskabsskatten.

Dette medfører u hensigtsmæssige incitament og kan medføre et nettotab for Danmark.

For det tredje mener vi, at FAIF er i en særlig situation i forhold til, hvordan forhøjelsen af selskabsskatten rammer, og at der derfor bør indføres en fritagelse for FAIF.

Som angivet ovenfor medfører lovforslaget, at danske FAIF bliver diskrimineret i forhold til EU-baserede FAIF, der opererer på det danske marked.

Endvidere vil lovforslaget medføre et stærkt incitament til at omstrukturere danske FAIF'ere alene med henblik på at undgå forhøjelsen af selskabsskatten.

Tilsvarende diskriminering og uhensigtsmæssige incitamenter skabes ikke inden for mange af de øvrige sektorer inden for den finansielle branche, som er omfattet af den forhøjede selskabsskat.

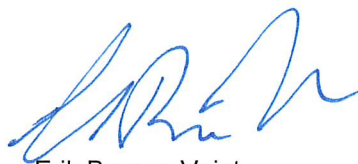
Der er således nogle særlige forhold ved FAIF-sektoren, der tilsiger, at FAIF'ere skal undtages fra forhøjelsen af selskabsskatten.

Med venlig hilsen

Stig Pastwa
Partner

stp@cip.dk
+45 2334 3554

Erik Banner-Voigt
Partner

ebv@cip.dk
+45 2081 9100

Skatteministeriet

lovgivningoekonomi@skm.dk

cc: kln1@skm.dk og klh@skm.dk

Vesterbrogade 32
1620 København V

Telefon 33 43 70 00
mail@danskeadvokater.dk
www.danskeadvokater.dk

Dok.nr. D-2022-007303

Den 1. marts 2022

Høringssvar til udkast til forslag om ændring af selskabsskatteloven, skatteforvaltningsloven, skattekontrolloven og ligningsloven (Samfundsbidrag fra den finansielle sektor og fradragsloft over lønninger) (J.nr. 2021-9643)

Skatteministeriet har den 1. februar 2022 sendt udkast til lovforslaget i høring.

Forslaget har været behandlet i Danmarks Skatteadvokaters bestyrelse, der fungerer som Danske Advokaters skattefagudvalg.

Danske Advokater har følgende bemærkninger til forslaget:

Forholdet til EU-retten

I lovforslaget anføres under pkt. 8, om "Forholdet til EU-retten", at det "vurderes...at forslaget ikke vil indebære statsstøtte".

Danske Advokater finder, at denne konklusion ikke er indlysende. Danske virksomheder kan organisere sig på en måde, hvor ikke finansiell aktivitet udskilles i særlige selskaber, hvorved den udskilte aktivitet kan holdes uden for den forhøjede selskabsbeskatning. Udenlandske selskaber er organiseret i forhold til hjemlandets regler, herunder den finansielle regulering i hjemlandet, og vil således ikke have udskilt ikke finansiell aktivitet i særlige selskaber. Derved vil udenlandske selskaber betale forhøjet selskabsskat også af ikke finansiell aktivitet, og udenlandske virksomheder vil have vanskeligt ved at opnå samme skattemæssige fordel i form af reduktion af grundlaget for den forhøjede selskabsskat som danske virksomheder.

Det ville være mere proportionalt, hvis et selskab kunne føre separat regnskab for den finansielle aktivitet uden at behøve at udskille ikke finansiell aktivitet.

Forholdet bør nøje vurderes både i relation til reglerne om statsstøtte og tjenesteydelsesfriheden. Danske Advokater opfordrer regeringen til at drøfte lovforslagets forenelighed med EU-retten med EU-Kommissionen.

Med venlig hilsen

Christian Aasmul Jacobsen
Juridisk konsulent
Danske Advokater
caj@danskeadvokater.dk

Jakob Skaadstrup Andersen
Formand for bestyrelsen
Danmarks Skatteadvokater

Skatteministeriet,
sendt pr. e-mail til: lovgivningoekonomi@skm.dk med kopi til kln1@skm.dk og klh@skm.dk.

Vedr. udkast til Forslag til Lov om ændring af selskabsskatteloven, skatteforvaltningsloven, skattekontrolloven og ligningsloven (Samfundsbidrag fra den finansielle sektor og fradragsloft over lønninger).

Dansk Aktionærforening ser med betydelig bekymring på nærværende lovforslag om dels det såkaldte "samfundsbidrag" til den finansielle sektor, dels indførelsen af et fradragsloft over lønninger.

Vi er af den opfattelse, at skattebaser grundlæggende bør være brede og ensartede. Det er en uskik at beskatte særlige sektorer vilkårligt og uden saglige og faglige økonomiske argumenter, da det kan skabe usikkerhed bredt i dansk erhvervsliv og hæmme investeringer og nye udviklingspotentialer. En særskat på den danske finansielle sektor vil stille sektoren dårligere i den internationale konkurrence. Der er samtidig risiko for, at særskatten i stort omfang vil blive tilbageført på kunderne og dermed ramme den helt almindelige dansker, det danske erhvervsliv og dermed vækst og beskæftigelse. Dansk Aktionærforening kan derfor ikke bakke op om forslaget.

Dansk Aktionærforening tager også afstand fra den anden del af nærværende lovforslag om fradragsloft for lønninger, hvorefter der ikke længere skal kunne opnås skattefradrag for løn over 7,5 mio. kr. (2022-niveau) pr. person. Lønloftet skal omfatte både direkte løn- og bonusudbetalinger, værdien af købe- og tegningsretter til aktier, pension samt værdien af f.eks. kursusudgifter, fri telefon og bredbånd, fri kost og logi og firmabil.

Vi anser lovforslaget for at være problematisk og for at stride mod en vigtig del af "den danske model" med fri løndannelse og med aktionærdemokrati. Aflønning bør alene være et anliggende for virksomhedernes bestyrelser og deres ejere, og der bør ikke indføres særlovgivning på området.

Vi er i Dansk Aktionærforening opmærksomme på, at direktørlønningerne i nogle tilfælde kan synes unødvendigt høje, og vi har et skarpt blik på netop dette ved de årlige generalforsamlinger. Imidlertid bundet det i hvert enkelt tilfælde i en konkret vurdering af, om løn og performance matcher. Konkurrencen om de bedste ledere er hård herhjemme og ikke mindst internationalt. Tilbyder virksomheden ikke konkurrencedygtige lønninger, forringes mulighederne for at tiltrække og/eller holde fast i de bedste, der kan bibringe en given virksomhed det ekstra, der skal til for at virksomheden performer optimalt. Der sidder i dag udenlandske topdirektører i knap halvdelen af C25.

I Dansk Aktionærforening frygter vi – som Skatteministeriet selv anfører i lovforslaget – at der med et loft må forventes en negativ effekt fra udflytning af højt kvalificerede medarbejdere fra Danmark og deres tilhørende aktiviteter som følge af forringede konkurrencevilkår. Vi mener derfor, at det fortsat bør være ejerne og aktionærene, der har ret og pligt til at fastholde en balance og afveje fordele og ulemper. Aflønningen bør ikke bestemmes af diverse skatteregler, der gør skattesystemet mere uigennemskueligt.

Vi hæfter os også ved, at Skatteministeriet i bemærkningerne anfører, at et loft over fradrag for høje lønninger til enkelte medarbejdere skønnes at påvirke investeringerne omtrent som en forhøjelse af den effektive selskabsskattesats. Det betyder, at forslaget vil reducere produktiviteten og reallønnen. Skatteministeriet påpeger ligeledes, at det må forventes, at der i et betydeligt omfang vil foregå

skatteplanlægning, hvor høje lønninger udbetales på en måde, så selskaberne undgår at blive berørt af loftet.

Det er anført i bemærkningerne til lovforslaget, at ændringen på baggrund af beregninger fra Lovmodellen skønnes at medføre et merprovenu på ca. 750 mio. kr. i umiddelbar virkning, hvilket forventes reduceret til 160 mio. kr. efter tilbageløb og adfærdsændringer. Selvom skønnet er behæftet med usikkerhed, synes det bemærkelsesværdigt at indføre en regel, der kun vil bidrage med ca. 1/5 af det ellers skønnede provenu.

Endvidere skønnes forslaget isoleret set at medføre administrative omkostninger for Skatteforvaltningen på 0,2 mio. kr. i 2022, 1,5 mio. kr. årligt i 2023-2025, 1,4 mio. kr. i 2026, 1,3 mio. kr. i 2027 og 0,8 mio. kr. varigt fra 2028. Omkostningerne vedrører primært kontrol og systemtilpasninger.

Vi finder, at den danske model, hvor ansvaret for en virksomhed som udgangspunkt er hos de ansvarlige ejere, og hvor både aktionærer og medarbejderrepræsentanter involveres direkte, har spillet og spiller en betydelig rolle, og den bør der ikke ændres i. Da forslaget endvidere – med Skatteministeriets egne ord - medfører negative erhvervsøkonomiske konsekvenser for erhvervslivet og færre investeringer, ser vi intet belæg for at indføre et fradragsloft over lønninger og rokke ved det danske aktionærdemokrati.

Med venlig hilsen
Mikael Bak
Direktør

Dansk Aktionærforening

Gammel Kongevej 11 st, 1610 København K
Tlf.: [+45 45 82 15 91](tel:+4545821591) | Mobil: 22 227022

DANSK EJENDOMSKREDIT

<http://www.danskpantebrevsforening.dk/>

Formand: Direktør Søren Zak, Sandås 8, 2670 Greve Strand

Konto 5301 0000256599 Mail zak@mail.dk Tlf 20978866

Foreningens hørings svar til Lov om ændring af selskabsskatteloven m.fl.

På foreningens vegne skal jeg herved fremkomme med følgende bemærkninger som hørings svar til lovforslaget.

Ejendomscreditselskaber er typisk små selskaber, der i forvejen er pålagt et væld af byrdefulde indberetninger til Finanstilsynet samt omfattet af arbejdstunge administrative lovkrav og i forhold til selskabernes størrelse betaling af et årligt tilsynsgebyr til Finanstilsynet på 40 tkr. udover betalingen af lønsumsafgift. Disse forhold er også hæmmende for nye iværksættere i branchen.

Hvis baggrunden for loven er at banksektoren under finanskrisen fik hjælp af Staten, er det ikke rimeligt, at Ejendomscreditselskaber (på daværende tidspunkt benævnt som Pantebrevsselskaber) skal være omfattet af lovforslaget, da Ejendomscreditselskaberne jo ikke var omfattet af Statens "bankpakke".

Hvis baggrunden for loven er, at man vil behandle pengeinstitutterne og ejendomscreditselskaber ens er dette ingenlunde tilfældet, da Skatteministeriet f.eks. ved banklån kun opkræver en gang tinglysningsafgift ved samtidig tinglysning af underpant i et ejerpantebrev.

For Ejendomscreditselskaber er der ved pantebrevslån ikke mulighed for samtidig tinglysning af underpant i et pantebrev, hvorfor der skal betales to gange tinglysningsafgift!

Dette er stærkt konkurrenceforvridende!

Jeg skal derfor anmode om følgende ændring (med div. konsekvensrettelser) af lovforslaget:

§ 17 A stk. 3.

10) Ejendomscreditselskaber, der har eller skal have tilladelse efter § 2 i lov om ejendomscreditselskaber. **Udgår**

13) Ejendomscreditselskaber og selskaber der fra et fast driftssted, jf. § 2, stk. 1, litra a, udøver virksomhed svarende til den virksomhed, der udøves af selskaber omfattet af nr. 10 **Udgår**

Hvis det fastholdes, at Ejendomscreditselskaber skal være omfattet, skal jeg af hensyn til nye iværksættere i branchen **subsidiært anmode om, at loven kun finder sted for Ejendomscreditselskaber med f.eks. over 10 ansatte.**

Greve, den 26. februar 2022

DANSK EJENDOMSKREDIT

Søren Zak
Formand

Skatteministeriet
Att.: Kenneth Lønnquist Nielsen
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

Den 11. februar 2022

Forhøjet selskabsskat og manglende fradrag for lønudgifter

Skatteministeriet har den 1. februar 2022 sendt et forslag til lov om ændring af selskabsskatteloven, skatteforvaltningsloven, skattekontrolloven og ligningsloven (Samfundsbidrag fra den finansielle sektor og fradragsloft over lønninger) i høring.

Generelle bemærkninger

Dansk Erhverv er helt overordnet imod at trække arbejdskraft ud af arbejdsmarkedet i en tid, hvor både virksomheder og det offentlige skrider på hænder. Tilingen på at indføre en ny generel efterlønsordning, som Arne-pensionen, er derfor helt skæv, og samtidig så er det en pension, som ikke skeler til faktisk nedslidning, hvormed man fjerner sunde og raske personer fra arbejdsstyrken.

Nærværende forslag handler ikke om selve tilbagetrækningsordningen, men derimod om finansieringen af denne. Med finansieringselementerne er det desværre lykkedes at finde to finansieringskilder, som begge er skadelige for samfundsøkonomien.

Dansk Erhverv havde naturligvis ønsket, at man forsøgte at rette op på uheldige virkninger af den nye efterlønsordning ved at finansiere den på måder, der ikke går ud over produktiviteten og samfundsøkonomien. Finansieringen kunne eksempelvis være fundet ved at effektivisere i det offentlige forbrug, således som Dansk Erhverv foreslår i 2025-planen eller ved at fjerne resterne af den grønne check, dette havde givet et positivt arbejdsudbud og dermed dækket en del af hullet efter efterlønsordningen.

Specielle bemærkninger

Forhøjet selskabsskat for finansielle selskaber

Dansk Erhverv vil overordnet set bemærke, at det generelt er en uting at koble specielle sektorer op på specielle skatter, og at nogle sektorer skal hænges ud for generelle samfundsmæssige hændelser som eksempelvis finanskrisen. På trods af, at man med nysprog forsøger at kalde skatten for et samfundsbidrag, så er og bliver det en ekstraskat for finansielle selskaber. Uden at der i øvrigt er fremlagt noget bevis for, at den finansielle sektor samlet set har modtaget penge fra staten.

Erhvervslivet er en sammenhængende sektor, og udgangspunktet bør være ens beskatning af alle dele. Hvis man begynder at differentiere beskatning, så vil det for det komplicere skattesystemet

og dermed føre til flere skattesager og øget administration. Der vil også være risiko for, at differentierede regler fører til skattearbitrage.

Den finansielle sektor er essentiel for funktionaliteten af det øvrige erhvervsliv, idet de bl.a. står for finansieringen af resten af erhvervslivet og tilvejebringer en lang række andre finansielle produkter. En særskat på den finansielle sektor kan derfor ikke isoleres til denne sektor, men må forventes at blive overvæltet til det øvre erhvervsliv og forbrugerne.

Resultatet af en ekstraskat er derfor, at det samlede danske erhvervsliv bliver mindre konkurrencedygtigt, og at vi bliver fattigere som land.

Hvis præmissen om, at der er virksomheder, der har fået hjælp under finanskrisen, der skal betale retur i form af en ekstra skat, så må det dog også fremhæves, at der eksempelvis ikke var nogen fondsmæglervirksomheder, der fik hjælp under krisen, og at det derfor må betragtes som helt uforståeligt, at de bliver puljet med øvrige finansielle virksomheder.

Manglende fradrag for lønudgifter

Med lovforslaget foreslås det at begrænse virksomheders mulighed for at få fradrag for lønudgifter, der ligger over 6.339.800 kr. (2010-niveau).

Dansk Erhverv kan ikke støtte dette forslag. Der er tale om et forslag, der bryder med princippet om, at virksomheder har fradrag for alle erhvervsrelaterede udgifter. Et brud med dette princip øger for det første selskabsskatten og dermed produktiviteten for erhvervslivet, og samtidig gør det skattelovgivningen mere kompliceret, hvilket vil føre til flere skattesager og dermed mere administration.

Forslaget giver en meget høj marginalskat på lønindkomst, der ligger over beløbsgrænsen. De facto vil marginalsatten ligge på 78 pct., når man lægger indkomstskat og selskabsskat sammen, dette er væsentligt højere end andre skatter.

Skatteniveauet er så højt, at det forventes at have en meget negativ effekt på provenueeffekten. Det forventes med lovforslaget, at der bliver indkrævet 750 mio. kr. fra virksomhederne, mens man kun får 160 mio. kr. i statskassen, dvs. at tabet ved at have denne skat er på næsten 80 pct.

Som begrundelse for lovforslaget skrives der, at man vil modvirke en skæv lønudvikling for direktører særligt i store selskaber.

Med denne formulering afsløres det, at man helt grundlæggende går skævt i forståelsen af, hvordan løndannelsen og rekruttering sker i de store selskaber. Store danske selskaber er i international konkurrence om de bedste hoveder, det gælder forskere, men det gælder i særdeleshed også topchefer. Lønnen og lønforventningen fra direktøren afhænger nemlig af, hvad en direktør kan få i andre virksomheder i andre lande, og ikke hvad det almindelige lønniveau er i et land som eksempelvis Danmark.

Hvis danske virksomheder skal kunne tiltrække de bedste hoveder, så vil man derfor ikke kunne gå ned i nettolønnen, hvis de samme personer skal tiltrækkes. Den manglende fradragsret må derfor i sidste ende blive båret alene som en ekstra selskabsskat og dermed primært gå ud over produktiviteten og dermed løndannelsen generelt.

I sidste ende må forslaget derfor forventes at have den stik modsatte virkning af intentionen, da løngabet mellem topchefer og medarbejdere må forventes at blive større, end det er i dag og ikke mindre.

Dansk Erhverv stiller sig naturligvis til rådighed for yderligere bemærkninger.

Med venlig hilsen

Jacob Ravn
Skattepolitisk chef

Skatteministeriet

Sendt pr. e-mail: lovgivningogoekonomi@skm.dk

Kopi til: kln1@skm.dk
klh@skm.dk

Att.: Kenneth Lønnquist Nielsen

Den 3. marts 2022

Hørings svar – j.nr. 2021-9643 - Samfundsbidrag fra den finansielle sektor og fradragsloft over lønninger.

Den danske Fondsmæglerforening takker for muligheden for at komme med bemærkninger til udkast til Forslag til Lov om ændring af selskabsskatteloven, skatteforvaltningsloven, skattekontrolloven og ligningsloven bekendtgørelse som indarbejder regeringens forslag til samfundsbidrag fra den finansielle sektor og fradragsloft over lønninger.

Foreningen bemærker indledningsvis, at der er tale om regler, som har en økonomisk betydning for fondsmæglerselskaber. Foreningen konstaterer, at det er en merskat, som er møntet på finansielle virksomheder, men som vil ramme hele erhvervslivet samt vilkår for investering og finansiering i Danmark. Foreningen konstaterer også, at fondsmæglerselskaberne ikke oprindeligt blev nævnt i forbindelse med drøftelserne i 2019 om Arne-pensionen. Foreningen opfatter lovforslaget med sin nuværende afgrænsning som en urimelig skævvridning og forskelsbehandling i beskatning af virksomheder og brancher i Danmark og uden nødvendig hensyntagen til et princip om ligebehandling.

Specifikke bemærkninger

Da regeringen i 2019 foreslog, at finanssektoren skulle finansiere ”Aftalen om en ny ret til tidlig pension”, var det med argumentet, at bankerne skulle yde et samfundsbidrag på baggrund af de store hjælpepakker betalt af de danske skatteydere, som bankerne modtog under finanskrisen. Men ingen fondsmæglerselskaber fik eller bad om hjælp under finanskrisen.

Den danske Fondsmæglerforening

Børsen
1217 København K
Telefon 3374 6000
Telefax 3374 6001
www.fondsmæglerforeningen.dk
info@fondsmæglerforeningen.dk

Foreningen fremhæver, at konkurrencedygtige forhold i den finansielle sektor er vigtigt, da fondsmæglerne udover egen vækst bidrager til fremgang i de produktions- og servicevirksomheder, der investeres i, blandt andet i Danmark. Merskatten risikerer derfor på sigt at få en karakter af et uønsket negativt samfundsbidrag i form af ringere investerings- og finansieringsvilkår i Danmark.

Foreningens medlemmer er i konkurrence med europæiske og amerikanske virksomheder. Merskatten vil medvirke til en skævvridning af og ringere konkurrencevilkår for dele af den danske finansielle sektor i forhold til den finansielle sektor uden for Danmark. Det er en politik, der kan begrunde udflytning, da finansielle virksomheder kan flytte til andre EU-lande uden sådanne merskatter. Det er uheldigt, da fondsmæglersekskaber i Danmark i stigende grad skaber eksportindtægter til Danmark, og Danmark dermed tabe et større skatteprovenu.

Forhøjelsen af selskabsskatten fra 22 til 26 procent er for en udvalgt del af den finansielle sektor, nemlig det som i lovforslaget er defineret som finansielle selskaber. Det kan skabe en skævvridning af konkurrencen i den danske finansielle sektor, som er uheldig.

Foreningen henviser i øvrigt til høringssvar afgivet af Dansk Erhverv, der også fungerer som foreningens sekretariat. Høringssvaret er afgivet 11. februar 2022, og foreningen henviser til både de generelle bemærkninger og de specifikke bemærkninger i dette høringssvar.

Foreningen håber, at regeringen vil genoverveje udkastet til samfundsbidrag i lyset af dette høringssvar og Dansk Erhvervs høringssvar.

Med venlig hilsen

Den Danske Fondsmæglerforening

Den danske Fondsmæglerforening

Børsen
1217 København K
Telefon 3374 6000
Telefax 3374 6001
www.fondsmæglerforeningen.dk
info@fondsmæglerforeningen.dk

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

Dansk Industri
Confederation of Danish Industry

lovgivningoekonomi@skm.dk
klm1@skm.dk
klh@skm.dk

Høringssvar, udkast til lovforslag om ændring af selskabsskatteloven, skatteforvaltningsloven, skattekontrollloven og ligningsloven (samfundsbidrag fra den finansielle sektor og fradragsloft over lønninger)

Skatteministeriet har 1. februar 2022 (j. nr. 2021-9643) udbedt sig DI's bemærkninger til et lovudkast, der reelt hæver selskabsskattesatsen for den finansielle sektor samt lægger loft over erhvervslivets fradrag for lønomkostninger.

Generelle bemærkninger

Udkastet til lovforslag er både i sin helhed og i de enkelte dele dybt uhensigtsmæssigt og vil få negativ virkning for både borgere, virksomheder og samfundsøkonomi, samtidig med, at det komplicerer skattesystemet yderligere og unødigt.

Set fra DI's synspunkt er lovforslaget om det såkaldte "samfundsbidrag" fra den finansielle sektor og fradragsloftet over høje lønninger på alle måder modproduktivt:

- Det skal finansiere et problematisk politisk tiltag, nemlig "ny ret til tidligere pension", der blev vedtaget i oktober 2020 og trådte i kraft 1. januar i år – og som på det værste tænkelige tidspunkt trækker medarbejdere ud af arbejdsstyrken.
- Det er meget skadelige finansieringskilder. For "samfundsbidragets" vedkommende sendes en regning videre til helt almindelige bankkunder, herunder en række små og mellemstore virksomheder. Og loftet over lønfradrag indebærer en ekstrem grad af dødvægtstab og forvridning, hvor den umiddelbare årlige ekstraregning til erhvervslivet på 750 mio. kr. i sidste ende ifølge Skatteministeriets egne beregninger kun indbringer statskassen 160 mio. kr. årligt, som ikke står mål med skadevirkningerne.
- Særskatten på den finansielle sektor udgør en uhensigtsmæssig knopskydning på skattesystemet
- Det er lovgivning, der bryder med et vigtigt ligebehandlingsprincip, hvorefter vi beskatter mere generelt og ikke pålægger særskatter på enkeltstående brancher.

Hver for sig problematiske elementer af det fremsatte lovforslag - og samlet set stærkt skadeligt for virksomhedsbeskatningen og Danmarks internationale omdømme på skattemrådet.

Specifikke bemærkninger, forhøjet selskabsskat på finansiel sektor

Fra 2023 indføres med udkastet til lovforslaget et "samfundsbidrag" fra den finansielle sektor, der udmøntes som en ny særlig ekstra selskabsskat (udformet som det normale selskabsskattegrundlag multipliceret med en faktor på 26/22) på den finansielle sektors overskud. Fra 2024 og frem opkræves på denne måde 2,1 mia. kr. årligt i ekstra selskabsskat på den finansielle sektor.

DI vurderer, at det er kunderne - herunder bl.a. erhvervslivets underskov af SMV-virksomheder - der i sidste ende kommer til at bære hovedparten af den nye skattebyrde. Og for den almindelige lønmodtager bliver det dyrere at forsikre sig og spare op til pension, da også forsikrings- og pensionsbranchen er omfattet af særskatten.

Udover den afgørende rolle som betalingsformidler og leverandør af vital monetær infrastruktur, leverer den finansielle sektor allerede i dag et betydeligt skattebidrag i form af selskabsskat, de ansattes indkomstskat, lønsumsafgift og ikke mindst PAL-skatten, som er den vigtigste enkeltstående forklaring på, at de offentlige finanser siden 2010 akkumuleret har indbragt over 500 mia. kr. mere end forventet primo de enkelte år i den periode. Hertil kommer, at den finansielle sektor overordnet ikke skaber såkaldt "overnormal" profit sammenlignet med andre brancher. Endelig er det DI's opfattelse, at ekstraregningen på 2,1 mia. kr. årligt til den finansielle sektor ikke tager højde for økonomisk incidens, nemlig hvem der i sidste ende kommer til at bære omkostningen – som bl.a. i anden sammenhæng fik EU-kommissionen til at konkludere, at deres eget forslag om en finansiel transaktionsskat havde negativ BNP-effekt i de involverede lande.

DI er stærkt kritisk overfor, at der ikke i lovforslaget følges op på, at partierne bag aftalen om ret til tidlig pension blev enige om *"at se på mulighederne for at følge effekten ved brug af digitale salgsregistreringssystemer fra 2024 med henblik på, at et evt. påviseligt større skatteprovenu herfra kan reducere bidraget fra finansieringselementer i nærværende aftale"*, herunder ikke mindst særskatten på den finansielle sektor. Selvom der er et par år til, at man ifølge den skitserede tidsplan kan høste gevinsten ved regelefterlevelse indenfor digitale kasseapparater, burde der også i nærværende lovforslag eksplicit blive foretaget en sådan kobling, så den politisk aftalte mulighed for at formindskes eller helt at undgå særskatten inden for en kort årrække, fastholdes.

DI ser klare fordele ved at finansiere retten til tidlig pension ved at forbedre skattesystemets effektivitet med digitale salgsregistreringssystemer frem for 1) at indføre en forvridende og urimelig særskat på en enkelt branche og dens kunder, 2) at indføre fradragsløft for høje lønninger, jf. nedenfor og 3) at indføre lagerbeskatning på erhvervsejendomme, som også er dybt uhensigtsmæssig, men ikke indgår i det aktuelle lovforslag.

Afgrænsningen af, hvilke finansielle selskaber, der omfattes af særskatten er temmelig rigid og rummer flere uhensigtsmæssigheder. F. eks. er forvaltere af alternative investeringsfonde med ejendomsinvesteringer omfattet af særskatten, selvom den type fonde dels ikke er egentlige finansielle virksomheder, men ejendomsvirksomheder, der blot juridisk er underlagt Finanstilsynet - og dels vil der i dette segment blive tale om dobbeltbeskatning til finansiering af "Arne-pensionen", idet de som ejendomsselskaber også står til at blive ramt af en anden kommende særskat, lagerbeskatning af ejendomme.

Specifikke bemærkninger, fradragsloft over lønninger

DI finder, at der er tale om et stærkt problematisk forslag, som bryder med det fundamentale driftsomkostningsprincip i skatteretten, der har været gældende i mere end 100 år. Når de almindelige betingelser for driftsomkostninger er opfyldt, bør virksomheder have fradrag, jf. statsskattelovens § 6, stk. 1, litra a og Den juridiske vejledning afsnit C.C.2.2.1 Generelt om fradrag for udgifter, driftsomkostningsbegrebet.

At forsøge via skattelovgivningen at adfærdsregulere løndannelsen er derudover uhenigtsmæssigt og ineffektivt – hvilket Skatteministeriet anerkender i lovforslaget, idet det ganske opsigtsvækkende forventes, at lovforslagets bruttoprovenu på 750 mio. kr. årligt fra fradragsloftet kun kaster et nettoprovenu til staten på 160 mio. kr. årligt af sig, svarende til blot ca. 20 procent af bruttoprovenuet.

Når det forholder sig sådan, skyldes det ifølge Skatteministeriet, at fradragsloftet over lønninger både vil reducere produktiviteten og reallønnen – og derfor vurderes at medføre negative erhvervsøkonomiske konsekvenser for erhvervslivet. På den baggrund anbefaler DI på det kraftigste, at denne del af lovforslaget udgår.

Det er efter DI's opfattelse tvivlsomt om nogen store virksomheder på baggrund af den foreslåede lovændring vil sætte lønningerne for topledelsen ned. Derimod vil forslaget gøre det dyrere at drive virksomhed i Danmark, og dermed skade konkurrenceevnen.

Derudover er der risiko for, at internationale virksomheder (hvad enten de er danske eller udenlandske) vil lade en sådan lovændring påvirke beslutningen om, hvor de mest højtlonnede i organisationen fremover bliver placeret. Hvis højtplacerede medarbejdere ansættes i udlandet i stedet for i Danmark, kan det betyde, at fremtidige investeringer og aktivitet placeres i udlandet tæt på de omhandlede beslutningstagere.

Som det er fremgået ovenfor, er DI stærkt kritisk overfor lovforslaget som det foreligger, men vi indgår naturligvis gerne i en dialog om såvel substansændringer som eventuel mere erhvervsvenlig indfasning af lovforslagets elementer.

DI har ikke yderligere bemærkninger til lovforslaget.

Med venlig hilsen

Bo Sandberg
Skatteøkonom

**EJENDOM
DANMARK**

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

28. februar 2022

Ref. j.nr. 2021-9643

Chefanalytiker, cand.polit.
Anders Gade Jeppesen
+45 2289 6900
agj@ejd.dk

Bemærkninger til høring over forslag til lov om ændring af selskabsskatteloven, m.fl.

EjendomDanmark takker for muligheden for at give kommentarer til forslaget om indførelse af et såkaldt "samfundsbidrag" fra den finansielle sektor.

Overordnede bemærkninger til lovforslaget

EjendomDanmark har alene to overordnede bemærkninger til lovforslaget. Først og fremmest skal vi understrege, at den foreslåede model rammer bredere, end hensigten har været kommunikeret. Vi finder det således uhensigtsmæssigt at lovforslaget i sin nuværende udformning også omfatter forvaltere af alternative investeringsforeninger – såkaldte FAIF'ere. Dernæst skal vi understrege det principielt problematiske i en asymmetrisk beskatningsmodel som den foreslåede.

Den foreslåede model rammer bredere end den finansielle sektor

Lovforslaget bygger på en præmis om, at alle virksomheder, der er underlagt Finanstilsynet, rammes af særskatten. Dermed rammer man også forvaltere af alternative investeringsfonde, de såkaldte FAIF'er. Dette er stærkt problematisk af mindst fire årsager:

For det første er det problematisk, at FAIF'erne inkluderes i lovforslaget, da FAIF'ere med ejendomsinvesteringer ikke er egentlige finansielle virksomheder, men ejendomsvirksomheder, der blot juridisk er underlagt Finanstilsynet.

For det andet er det problematisk, at FAIF'erne inkluderes i lovforslaget, da ejendomsinvestering er et meget konkurrenceudsat og komplekst erhverv. Den foreslåede særskat rammer alene danske FAIF'er og vil således give en markant konkurrencefordel for udenlandsk registrerede FAIF'er, der agerer på det danske ejendomsmarked. Dette kan næppe være regeringens hensigt. Samtidig indeholder ejendomsinvestering en række aspekter såsom udvikling, akkvisition, asset management, administration og forvaltning – aspekter, der med forslaget skal beskattes hårdere for en ejendom, der ejes via en FAIF, end når den samme ejendom ejes af en anden investor- eller virksomhedstype.

For det tredje er det problematisk, at FAIF'erne inkluderes i lovforslaget, da man dermed især rammer mindre investorer og almindelige opsparende – ikke større, finansielle institutioner eller virksomheder. Formålet med FAIF'erne er at give mulighed for almindelige opsparende i fællesskab at pulje investeringer, og FAIF'ere gør det dermed muligt for mennesker med almindelige indkomster og gennemsnitlige opsparinger at investere i

ejendomme. Ejendomme er i sin natur illikvide aktiver, der kræver en vis investeringskapacitet for at kunne medtage i sin investeringsportefølje, og alternative investeringsforvaltere er den eneste relevante tilgængelige adgang til dette marked for langt de fleste husholdninger. Med en forhøjelse af skattesatsen for disse forvaltere vil de blive beskattet hårdere end den øvrige branche, hvilket vil reducere investeringsmulighederne for investorer med almindelige indkomster, der ønsker at diversificere sine investeringer ud over de gængse investeringsaktiver såsom aktier, der er præget af markante værdimæssige udsving og obligationer, der giver meget lave afkast.

For det fjerde er det problematisk, at FAIF'erne inkluderes i lovforslaget, da FAIF'erne rammes dobbelt af foreslåede særskatter, idet de som ejendomsselskaber tillige rammes af den kommende lagerbeskatning af ejendomme. Denne dobbeltbeskatning synes grundlæggende urimelig og skæv, og det forstærker alene de ovenanførte udfordringer.

EjendomDanmark undrer sig over, at man i lovudkastet har medtaget ejendomsinvesteringer for private via FAIF'ere, da der ikke er tale om egentlige finansielle virksomheder, selvom de juridisk er underlagt Finanstilsynet. Derfor skal vi anbefale, at Skatteministeriet ændrer på definition på hvem der omfattes. Dette kan f.eks. gøres ved at sidestille FAIF'er med tilladelse med de registrerede FAIF'er, der i lovforslaget allerede er undtaget fra den forhøjede selskabsskat. En alternativ løsning kan være at undtage alle aktører, der hører hjemme under branchekode 66000 Finansiell service.

Asymmetrisk beskatning er principielt set yderst uhensigtsmæssig

Lovforslaget indfører en særlig beskatning af én bestemt branche, nemlig den finansielle. En sådan beskatningsmodel er problematisk af mindst to årsager. For det første er det uhensigtsmæssigt med en asymmetrisk skattestruktur, hvor arbitrært udvalgte brancher skal betale en højere selskabsskat end andre. Det er et helt grundlæggende skatteteoretisk resultat, at samfundets ressourcer allokeres bedst muligt til de aktiviteter, der skaber størst samfundsøkonomisk gavn, hvis ikke sådanne asymmetriske indretninger af skattesystemet skævrider investeringsbeslutningerne. For det andet er en sådan arbitrær beskatning konkurrenceforvridende og urimelig, da den samme aktivitet nu beskattes forskelligt alt efter om aktiviteten foregår i et selskab, der er underlagt den ene eller den anden skattesats. EjendomDanmark skal derfor understrege det principielt forkerte i den valgte tilgang, både i dette konkrete tilfælde og i andre tilsvarende tilfælde.

I EjendomDanmark håber vi, at disse kommentarer kan bruges af Skatteministeriet til at kvalitetssikre lovforslaget yderligere, og i dette arbejde står EjendomDanmark naturligvis til rådighed for uddybende kommentarer.

Med venlig hilsen

Anders Gade Jeppesen
Økonomisk chefanalytiker

Til: Lovgivning og økonomi (lovgivningogoekonomi@skm.dk), Kim Lundgaard Hansen (KLH@skm.dk), Kenneth Lønnquist Nielsen (KLN1@skm.dk)
Fra: 1 - ERST Høring (hoering@erst.dk)
Titel: Erhvervsstyrelsens høringsvar vedr. udkast til forslag til lov om ændring af selskabsskatteloven, skatteforvaltningsloven, skattekontrolloven og ligningsloven (samfundsbidrag fra den finansielle sektor og fradragsloft over lønninger)(ERST Sagsnr: 2022...
Sendt: 28-02-2022 09:56

Denne e-mail kommer fra internettet. Den er således ikke nødvendigvis fra en intern kilde, selvom afsenderadressen kan indikere det.

Kære modtager i Skatteministeriet

Erhvervsstyrelsen har modtaget høring vedr. udkast til forslag til lov om ændring af selskabsskatteloven, skatteforvaltningsloven, skattekontrolloven og ligningsloven (samfundsbidrag fra den finansielle sektor og fradragsloft over lønninger)

Høringsvar vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af selskabsskatteloven, skatteforvaltningsloven, skattekontrolloven og ligningsloven (samfundsbidrag fra den finansielle sektor og fradragsloft over lønninger)

Erhvervsstyrelsens Område for Bedre Regulering (OBR) har modtaget lovforslaget i høring.

OBR har følgende vurdering af udkastets administrative konsekvenser for erhvervslivet samt bemærkninger til Skatteministeriets vurdering af principperne for agil erhvervsrettet regulering.

Administrative konsekvenser

OBR har følgende bemærkninger om de administrative konsekvenser for erhvervslivet.

OBR vurderer, at lovforslaget medfører administrative konsekvenser for erhvervslivet. Disse konsekvenser vurderes at være under 4 mio. kr., hvorfor de ikke kvantificeres nærmere.

Principper for agil erhvervsrettet regulering

Skatteministeriet har i forbindelse med præhøringen af lovforslaget vurderet, at principperne for agil erhvervsrettet regulering ikke er relevante for de konkrete ændringer i lovforslaget. OBR har yderligere ingen bemærkninger hertil.

Kontaktperson vedrørende ovenstående bemærkninger:

Aslak Alexander Schou Nalepa
Fuldmægtig
Tlf. direkte 35291420
E-post AslNal@erst.dk

Med venlig hilsen

Annette Pia Andersen

ERHVERVSSTYRELSEN
Bedre Regulering

Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø
Telefon: +45 35291000
Direkte: +45 35291653

E-mail: anpian@erst.dk
www.erhvervsstyrelsen.dk

ERHVERVSMINISTERIET

Erhvervsstyrelsen er ansvarlig for behandlingen af de personoplysninger, vi modtager om dig. Læs mere om formål og lovgrundlag for databehandlingen på erhvervsstyrelsen.dk.

Hvis du sender følsomme oplysninger, opfordrer vi til, at du bruger din digitale postkasse på [Virk](#).

Skatteministeriet
Email: lovgivningogoekonomi@skm.dk
Kopi: klh1@skm.dk og klh@skm.dk

Sagsnr. 22-0442
Vores ref. LRI/IBU/lgy
Deres ref. j.nr. 2021-9643

Den 1. marts 2022

Bemærkninger til lovforslag om samfundsbidrag fra den finansielle sektor og fradragsloft over lønninger

Skatteministeriet har sendt udkast til lov om ændring af selskabskatteloven mv. i høring, jf. høringsportalen. Med lovforslaget indføres et samfundsbidrag fra den finansielle sektor samt et fradragsloft over lønninger, hvilket er en del af finansieringsgrundlaget for Aftale om en ny ret til tidlig pension, som regeringen og en række af folketingetspartier indgik i 2020.

Fagbevægelsens Hovedorganisation (FH) vil i den anledning gerne bemærke følgende.

FH er overordnet tilfreds med udformningen af samfundsbidraget fra den finansielle sektor.

FH lægger stor vægt på, at tværgående pensionskasser og arbejdsmarkedsrelaterede livsfor- sikringselskaber ikke bliver berørt af samfundsbidraget, da de ifølge vedtægterne ikke udbe- taler udbytte til deres ejere og derfor ikke er pålagt selskabsbeskatning.

FH finder det vigtigt efterfølgende at overvåge, om samfundsbidraget fra den finansielle sektor kommer til at virke efter hensigten, og ikke overvæltes i højere gebyrer til kunderne eller fører til personalereduktioner.

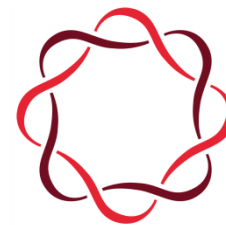
Der har gennem længere tid været en tendens til meget kraftige lønstigninger i toppen, såvel nationalt som globalt. FH finder det rimeligt, at virksomheder med meget høje direktionssløn- ninger får et lavere fradrag i selskabsskatten med henblik på at modvirke en skæv udvikling i direktionsslønningerne mv. særligt i store selskaber. Det vil alt andet lige, gøre det mere attrak- tivt at øge investeringerne eller forbedre aflønningen af virksomhedens øvrige medarbejdere.

Det vil være relevant at analysere virkningen af loftet over virksomheders fradrag for lønnin- ger efter nogle år. Det gælder både i forhold til udviklingen i direktionsslønninger samt i forhold til provenuvirkninger. Særligt ønskes en vurdering af forslagens betydning for virksomhedernes økonomiske adfærd og deres tilpasninger til det ændrede regelsæt sammenholdt med de for- ventninger, der er lagt til grund i lovforslaget.

Med venlig hilsen

Lizette Risgaard

Skatteministeriet
Att. lovgivningogoekonomi@skm.dk
cc. klh1@skm.dk og klh@skm.dk

**FINANS
DANMARK**

Finans Danmarks hørings svar til forslag til lov om ændring af selskabsskatteloven, skatteforvaltningsloven, skattekontrollloven og ligningsloven

Finans Danmark kvitterer for høringen. Finans Danmark har følgende bemærkninger.

Indledning

Nærværende lovforslag¹ pålægger en særskat på finanssektoren. Denne gang til at finansiere et velfærdstillbud. Det finder Finans Danmark uheldigt. Vores velfærdssamfund bør grundlæggende finansieres med skatter, der indkræves fra robuste skattebaser med mindst mulig forvridding af økonomien, så det samlede tab af velstand minimeres.

Med lovforslaget vil selskabsskattesatsen for finanssektoren stige med knap 20 pct. fra 2024. Det er formentlig den højeste sektorspecifikke selskabsskattestigning i nyere tid. Et særtiltag i den størrelsesorden skærper kravene til dokumentation, præcision og argumentation.

Større ændringer af skattesystemet bør i det hele taget udformes på et sagligt grundlag, der bygger på solid økonomisk teori og empiri. Forslaget om en særskat på den finansielle sektor lever ikke op til disse grundlæggende krav til vores skattesystem, som alle burde være enige om. Det gør lovforslaget unødigt dyrt for samfundet.

Finanssektoren er allerede hårdere beskattet end andre sektorer, fordi den generelle selskabsskattenedsættelse i 2013 blev modgået af en tilsvarende forhøjelse af lønsumsafgiften for finanssektoren alene. Samtidig er finanssektoren ikke en af de brancher, der i nævneværdigt omfang har medarbejdere, som efter et langt og slidsomt arbejdsliv skal tilgodeses med muligheden for at kunne gå tidligt på pension. Det vil sige, at princippet om, at "forurenere" betaler, ikke understøtter lovforslaget, der skal tilvejebringe finansiering til den tidlige tilbagetrækning.

Der er heller ikke belæg for, at finanssektoren har en højere indtjening eller højere aflønning af sektorens ansatte, end hvad vi ser i andre brancher i dansk økonomi. Tværtimod har de danske banker genereret et markant lavere afkast end virksomhederne i andre brancher, og når man kontrollerer for forskelle i de ansattes kompetencer mv., er aflønningen i sektoren i tråd med andre brancher og lavere end i for eksempel medicinalbranchen.² Indtjening og aflønning i den finansielle sektor kan med andre ord heller ikke begrunde en særskat på den finansielle sektor.

¹ Lovforslaget til lov om ændring af selskabsskatteloven, skatteforvaltningsloven, skattekontrollloven og ligningsloven indeholder to ændringer. Finans Danmark har valgt kun at afgive bemærkninger til ændringerne vedrørende ændring af selskabsskatten (herefter særskatten).

² Sektorens afkast, lønniveau og priser mv. er analyseret i Copenhagen Economics' rapport [Konkurrencen i den danske banksektor: Sammenfatningsrapport](#), 2021.

Hørings svar

1. marts 2022

Dok: FIDA-931287038-794368-v1

Kontakt Nikolaj Warming-Lollesgaard

Lovforslaget omtaler selskabsskatteforhøjelsen som et "samfundsbidrag". Forhøjelsen af selskabsskatten for finanssektoren er ikke et samfundsbidrag, men en særskat. Finans Danmark anbefaler at kalde skatten det, den er – en særskat. For et samfundsbidrag indikerer indirekte, at den finansielle sektor ikke bidrager nok til samfundet gennem de skatter og afgifter sektoren, allerede betaler. På listen over de selskaber som betaler mest i selskabsskat i 2020 er fire banker i top15. Fakta er, at finanssektoren allerede bidrager mere end andre sektorer, og der er som nævnt ingen evidens for overnormal profit i sektoren.

Omkostningerne for samfundet ved den foreslåede særskat kommer i mange former. Én ting er, at finansielle ydelser bliver dyrere, fordi internationale erfaringer tilsiger, at ekstraomkostningerne fra selskabsskatteforhøjelsen som udgangspunkt overvæltes på forbrugeren. Seneste udmeldinger i Sverige, hvor svenske banker fra 2022 er blevet pålagt en risikoskat, peger på, at risikoskatten vil medføre højere udlånsrenter på boliglån. Særskatten rammer alle forbrugere, fordi langt de fleste benytter sig af finansielle tjenesteydelser (lån, opsparing, betalingsinfrastruktur, rådgivning og investeringer mv.). Beregninger fra Finans Danmark har tidligere vist, at forhøjelsen af selskabsskatten kan medføre en ekstraregning for en helt almindelig familie på omkring 1.400 kroner om året.

Adfærdseffekterne skal reduceres yderligere

Dertil kommer at en forhøjet selskabsskat er en forholdsvis forvridende skat. Skatteministeriet lægger til grund, at det umiddelbare provenu, der skal opkræves fra den finansielle sektor ved en forhøjet selskabsskattesats, er 55 pct. højere end det provenu, der i sidste ende tilgår den offentlige saldo til anden brug. Det skyldes tilbageløb fra andre skatter og afgifter samt adfærdseffekter. Adfærdseffekterne knytter sig til et forventet fald i investeringer og et øget incitament til overskudsflytning. Særligt adfærdseffekterne gør selskabsskatten samfundsøkonomisk dyrere end andre, robuste skatteinstrumenter med samme fordelings effekter. Det gør særskatten unødigt dyr for danskerne.

De skønnede adfærdseffekter som følge af overskudsflytning er dog halveret i forbindelse med det lovforberedende arbejde ift. normale selskabsskatteændringer. Det er positivt, men halveringen er ikke dokumenteret og begrundet, ud over at det konstateres, at det er vanskeligere at flytte overskud i den finansielle sektor, fordi sektoren er særligt reguleret. Det Økonomiske Råd har senest anbefalet, at regneprincipperne, som anvendes i centraladministrationen, varedeklares i forhold til, hvor god dokumentationen er. Det støtter Finans Danmark og har i forbindelse med det lovforberedende arbejde dokumenteret og redegjort kvalitativt såvel som kvantitativt for, at adfærdseffekterne er betydeligt lavere end det seneste skøn fra Skatteministeriet. Faktisk tilsiger den seneste internationale faglitteratur på området, at adfærdseffekterne kun er det halve af, hvad Skatteministeriet forudsætter i lovforslaget. Finans Danmark finder det afgørende, at de skønnede adfærdseffekter bygger på den seneste forskning, tager højde for sektorens særlige struktur og seneste regulering.

Til beregning af stigningen i selskabsskattesatsen anvender lovforslaget en historisk periode 2010-19, der samlet set ikke er konjunkturneutral. Det finder Finans Danmark problematisk. Særligt fordi indtjeningen i den finansielle sektor må forventes at være forholdsvis konjunkturafhængig. Hertil kommer, at en række ekstraordinære omstændigheder knyttet til konsolideringen efter finanskrisen og de senere års negative renter har presset bankernes indtjening i netop den betragtede periode. På den baggrund foreslår Finans Danmark, at der korrigeres for

Høringsvar

1. marts 2022

Dok. nr.:

FIDA-931287038-794368-v1

lavkonjunkturen og de øvrige indtjeningsrelevante forhold i perioden 2010-2019. Når man ikke tager højde for disse forhold, vil estimatet for sektorens strukturelle indtjening entydigt blive for lavt og dermed give anledning til en større stigning i selskabsskattesatsen for den finansielle sektor end nødvendigt. Det øger de samfundsøkonomiske omkostninger unødigt.

Lovforslaget implementerer forhøjelsen af selskabsskattesatsen ved at fastholde satsen på de nuværende 22 pct. og forhøje skattegrundlaget for selskabsskatten med en faktor 26/22. Dermed reduceres synligheden af satsforhøjelsen, og gennemsigtheden i skattesystemet forringes i forhold til en model, hvor selskabsskattesatsen alene var forhøjet til 26 pct. Det finder Finans Danmark også problematisk og har derfor foreslået en model, hvor selskabsskattesatsen for finansielle selskaber og koncerner øges til 26 pct., mens skattegrundlaget for forretningsområder i den finansielle sektor, som ikke er omfattet af særskatten, reduceres med en faktor 22/26.

Provenu fra digitale kasseapparater bør fremgå af lovforslaget

Lovforslaget mangler koblingen mellem proventuet fra introduktionen af digitale kasseapparater og reduktionen af finansieringsbidraget fra særskatten. I den politiske aftale om ret til tidlig pension fra oktober 2020 fremgår det tydeligt, at proventuet fra digitale kasseapparater blandt andet skal bruges til at reducere finansieringsbidraget fra særskatten. Finans Danmark foreslår derfor, at man i lovforslaget tydeliggør, at særskatten på sigt skal reduceres, når der er redegjort for proventuet fra de digitale kasseapparater. Finans Danmark opfordrer samtidig til, at den politiske aftale om at disponere proventuet fra digitale kasseapparater til blandt andet at nedbringe størrelsen af den skævvridende særskat gøres klar til udmøntning, så snart myndighedernes effektanalyse foreligger i 2025. Det indebærer, at særskatten kan reduceres i forbindelse med vedtagelse af finansloven for 2026. I den forbindelse vil det være naturligt også at vurdere, om det langfristede finansieringsbehov til den tidlige tilbagetrækning tillader en yderligere reduktion af særskatten.

Introduktionen af digitale kasseapparater er ikke blot vigtig af hensyn til særskatten, men også i forhold til at sikre, at alle brancher betaler den skat, de skal. Det er en dagsorden, Finans Danmark støtter, og derfor vil vi også arbejde for, at digitale kasseapparater introduceres så hurtigt som muligt, samt at flere brancher omfattes. Finanssektoren bør ikke betale ekstra, fordi andre sektorer ikke betaler den skat, de skal ifølge loven.

Generelle bemærkninger

De generelle bemærkninger er opdelt i tre afsnit. Første afsnit gennemgår argumenterne for en højere selskabsskat for finanssektoren. Andet afsnit gennemgår regneprincippernes betydning for størrelsen af særskatten. Sidste afsnit kommenterer den såkaldte faktormodel og foreslår en lettere administrativ og kompleks løsning.

1. Argumenterne for lovforslaget er ikke baseret på fakta

Argumenterne for indførelsen af en særskat bygger på ikke faktabaserede påstande, tværtimod. De påstande, der har været anvendt, omfatter at

- bankernes indtjening er meget høj
- direktørlønninger er helt i top
- man kan pålægge finanssektoren en særskat, uden at regningen ender hos os alle sammen

Høringsvar

1. marts 2022

Dok. nr.:

FIDA-931287038-794368-v1

- finanssektoren har en ubetalt regning for bankpakkerne under finanskrisen.

Siden "samfundsbidraget" første gang blev præsenteret i Socialdemokraternes 2025-plan "Gør gode tider bedre – for alle" til nu, har argumenterne for samfundsbidraget ændret sig. I Socialdemokraternes 2025 plan var "samfundsbidraget" slet ikke begrundet, ud over at Socialdemokraterne mente, at sektoren skulle bidrage mere til fællesskabet. Vurderingen var tilsyneladende også, at der var mulighed for det, fordi sektoren havde "store" overskud, jf. følgende citat³:

"Socialdemokratiet mener, at finanssektoren skal bidrage mere til fællesskabet i form af et ekstra samfundsbidrag på 1,5 mia. kr. Den konkrete finansieringsmodel skal udarbejdes i samarbejde med sektoren selv. Det afgørende er, at de bidrager mere. Og med et samlet overskud i 2017 på omkring 30 mia. kr. efter skat er det også muligt."

30-40 mia. kroner i overskud kan umiddelbart lyde af meget. Men det skal ses i sammenhæng med en egenkapital på omkring 400 mia. kroner. Når man ser på indtjeningen i forhold til sektorens størrelse, er den dermed ikke høj – den ligger faktisk under, hvad vi ser i andre virksomheder. Faktum er nemlig, at bankernes indtjening har været under stærkt pres i årevis. Det skyldes negative renter, øget regulering og øgede udgifter til de mange samfundsbidrag. Derfor ligger finanssektoren på ingen måde i toppen, når man sammenligner indtjeningen i forskellige brancher i dansk økonomi.⁴

Heller ikke blandt de store danske virksomheder i C25-indekset ligger bankerne i top, tværtimod. Der er faktisk enkelt-virksomheder i C25-indekset, som har større overskud end alle danske banker tilsammen. Argumentet om, at det er rimeligt, at bankerne skal betale, fordi deres indtjening er i top, er altså ikke baseret på fakta.

I regeringens udspil til ret til tidlig pension fra august 2020 udvides argumentet for en særskat på den finansielle sektor med, at sektoren fik store hjælpepakker betalt af de danske skatteydere under finanskrisen. Derudover gentages argumentet om store overskud, selv om overskuddet i 2019 er lavere end i 2017, jf. følgende citat⁵:

"Et ekstra samfundsbidrag fra den finansielle sektor skal bidrage med 1½ mia. kr. i finansiering. Det skal ses i lyset af, at den finansielle sektor fik store hjælpepakker betalt af de danske skatteydere under finanskrisen. Og at bankerne i 2019 havde et overskud på 25 mia. kr."

Finanssektoren fik stillet bankpakker og lån til rådighed under den svære finanskrise i 2008. Det var en håndsrækning, som sektoren værdsatte højt. Siden er de lån for længst betalt tilbage. Faktisk endte staten med at tjene 17 mia. kroner på bankpakkerne. Det viser en opgørelse fra Erhvervsministeriet. Hertil kommer, at

³ Se [goer-gode-tider-bedre-for-alle.pdf \(socialdemokratiet.dk\)](#) s. 28

⁴ Afkastet skal også ses i sammenhæng med risiko og andre relevante forhold. Heller ikke i dette lys er der tegn på et overnormalt afkast i den danske finansielle sektor, jf. Copenhagen Economics, [Konkurrencen i den danske banksektor: Er der tegn på overnormale afkast på kapital i sektoren?](#), 2021. Denne analyse dokumenterer også indtjeningen relativt til andre brancher i dansk økonomi.

⁵ Se [Ny ret til tidlig pension \(bm.dk\)](#) s. 39

Høringsvar

1. marts 2022

Dok. nr.:

FIDA-931287038-794368-v1

selskabsskatten efter finanskrisen blev sat ned i 2013 fra 25 til 22 procent, men lønsumsafgiften blev samtidig sat tilsvarende op alene for den finansielle sektor. Sektoren har derfor allerede betalt med en forhøjelse af selskabsskattesatsen én gang.

Regeringens argument om at sektoren ikke har betalt for den hjælp, de fik under finanskrisen, passer altså ikke. Med lovforslaget betaler sektoren for hjælpen for tredje gang. Dertil kommer de omfattende kapital- og likviditetskrav, som løbende er blevet implementeret i sektoren efter finanskrisen. Det har styrket den finansielle stabilitet, men også betydet flere omkostninger for sektoren.

Regeringens argument om, at man skal betale for den hjælp, man får, mange år efter, kan sætte et uheldigt eksempel for fremtiden. Forudsigelige rammevilkår for virksomheder er afgørende for deres strategi og investeringsbeslutninger samt værdiansættelse. Hvis der dukker "ubetalte regninger" op, som pludselig skal betales 15 år efter, øger det den politiske risiko og skaber ustabile og uforudsigelige rammevilkår, som i sidste ende kan afholde virksomheder fra at investere i Danmark. Det taber alle på.

Debatten om direktørlønninger er heller ikke baseret på fakta. Fakta er, at direktørlønningerne slet ikke er så høje at de kan bidrage nævneværdigt til det samlede finansieringsbidrag på 2 mia. kr., som finanssektoren skal betale. Fakta er også, at bankdirektørerne ikke er de højstlønnede. Den bedst lønnede bankdirektør i Danmark tjener rundt regnet en tredjedel af, hvad lønførende direktører i andre børsnoterede virksomheder tjener.

Endelig er der påstanden om, at man politisk kan pålægge en særskat på finanssektoren, uden at almindelige danskere kommer til at betale en krone for det. Erfaringerne fra lignende skatter i andre lande siger, at regningen i sidste ende ender hos kunderne. Udmeldinger fra svenske banker, som skal betale en ekstra risikoskat fra 2022, peger på, at f.eks. udlånsrenterne på boliglån vil stige som følge af risikoskatten. Finans Danmark har tidligere påvist, at en særskat kan koste en almindelig børnefamilie med to voksne og to børn i en ejerbolig op til 1.400 kroner om året. Og Finansministeriet har også selv tidligere fundet, at en særskat på bankerne vil give en omkostning for kunderne – altså os alle sammen – uanset hvordan man vender og drejer det.

Som det fremgår, er argumenterne for at pålægge den finansielle sektor en særskat løbende blevet udvidet, fra forslaget første gang så dagens lys til nu. Det er sket i takt med, at Finans Danmark hver gang har modgået de fremlagte argumenter med fakta og påvist, at de er påstande uden faktisk grundlag.

I den politiske aftale om ret til tidlig pension fra oktober 2020 er der heller ingen argumenter for særskatten, jf. følgende citat⁶:

*"Særlig selskabsskat for den finansielle sektor
Den finansielle sektor bidrager til at finansiere en ny ret til tidlig pension. Aftalepartierne er enige om at indføre en særlig skat på den finansielle sektors overskud som et tillæg til den almindelige selskabsskat. Dermed vil den finansielle sektor bidrage mere til fællesskabet og bidrage med yderligere 1 mia. i 2023 stigende til 1,25 mia. kr. årligt efter tilbageløb og adfærd til finansiering af tidlig pension fra 2024."*

⁶ [aftaletekst-tidlig-pension.pdf \(bm.dk\)](#) s. 11

Høringsvar

1. marts 2022

Dok. nr.:

FIDA-931287038-794368-v1

2. Regneprincippernes betydning for særskatten

Ifølge lovforslaget anvender Skatteministeriet en historisk periode fra 2010 til 2019 og en selvfinansieringsgrad for overskudsflytning på 15 pct. til beregning af størrelsen af procentsatsen af særskatten. Som tidligere nævnt, er selvfinansieringsgraden for overskudsflytning halveret i forhold til normale selskabsskatteændringer, men ikke yderligere begrundet. Valget af den historiske periode fra 2010 til 2019 er heller ikke begrundet i lovforslaget. Perioden 2010 til 2019 er som nævnt ikke konjunkturneutral og tager ikke højde for en række ekstraordinære omstændigheder knyttet til konsolideringen efter finanskrisen og de senere års negative renter som har presset bankernes indtjening i netop den betragtede periode.

Finans Danmark og Forsikring & Pension har tidligere redegjort for, at de regneprincipper, Skatteministeriet anvender for overskudsflytning, ikke i tilstrækkelig grad afspejler strukturen af den finansielle sektor i Danmark og er baseret på ældre forældet faglitteratur.

Hvis selvfinansieringsgraden i højere grad afspejlede strukturen af sektoren og tog udgangspunkt i den seneste empiri i faglitteraturen, ville selvfinansieringsgraden skulle reduceres fra de nuværende 15 pct. til 7½ pct. Såfremt den lavere og dokumenterede selvfinansieringsgrad anvendes, reduceres det umiddelbare provenuskøn fra 2.100 mio. kr. til godt 1.900 mio. kr. Det vil isoleret set betyde en reduktion af særskatten på mellem 0,3 og 0,4 pct.-point, **jf. tabel 1**.

For at illustrere betydningen af konjunkturneutralitet for størrelsen af særskatten kan to konjunkturneutrale perioder betragtes. Perioden fra 1996 til 2019 og perioden 2015 til 2019 er hhv. lang og kort, men er begge konjunkturneutrale målt i forhold til både BNP og BVT. Hvis der tages udgangspunkt i disse to perioder, og de korrigeres på samme måde, som Skatteministeriet gør i lovforslaget i forhold til den specifikke sektorafgrænsning af særskatten, øges det strukturelle selskabsskatteniveau med henholdsvis 5 og 10 mia. kr. fra 52½ mia. kr. til henholdsvis 57¼ mia. kr. og 62¼ mia. kr. (2022-niveau), **jf. tabel 1**. Dertil kommer de førnævnte ekstraordinære omstændigheder, som entydigt vil øge det strukturelle selskabsskatteniveau i den finansielle sektor og reducere særskatten yderligere.

Tabel 1 illustrerer betydningen af præcisionen i regneprincipperne for særskatten. Tabel 1 viser at særskatten kan reduceres med op til knap 1 pct.-point, hvis præcisionen i regneprincipperne forbedres. På den baggrund opfordrer Finans Danmark Skatteministeriet til at genbesøge regneprincipperne og reducere selskabsskattesats stigningen af særskatten. Dette skal særligt ses i lyset af, at stigningen i selskabsskattesatsen for finanssektoren på p.t. 4 pct.-point, svarer til en stigning i selskabsskattesatsen på knap 20 pct. og er dermed den største sektorspecifikke selskabsskattestigning i nyere tid.

Høringsvar

1. marts 2022

Dok. nr.:

FIDA-931287038-794368-v1

Tabel 1: Størrelsen af særskatten

		Umiddelbart provenu, varigt	
		Nuværende selvfinansieringsgrad (15 pct.)	Ny selvfinansieringsgrad (7,5 pct.)
Strukturelt niveau for selskabsskat i den finansielle sektor		2.100 mio. kr.	1.900 mio. kr.
2010-2019	52½ mia. kr.	4,0 pct.	3,7 pct.
2015-2019	57¼ mia. kr.	3,7 pct.	3,3 pct.
1996-2019	62¼ mia. kr.	3,4 pct.	3,1 pct.

Høringsvar

1. marts 2022

Dok. nr.:

FIDA-931287038-794368-v1

3. Implementeringen af den forhøjede selskabsskat er unødigt kompleks. Lovforslaget implementerer selskabsskatteforhøjelsen gennem en såkaldt faktormodel, hvor selskabsskattesatsen fastholdes på 22 pct., mens skattegrundlaget, som er omfattet af den højere selskabsskat, forhøjes med en faktor 26/22. Det bidrager unødigt til kompleksiteten af skattesystemet sammenlignet med en model hvor selskabsskattesatsen var øget til 26 pct.

For at reducere de utilsigtede konsekvenser af lovforslaget foreslår Finans Danmark i stedet en alternativ implementeringsmodel til den nuværende faktormodel, hvor der som udgangspunkt indføres en procentmodel for finansielle selskaber og koncerner, men hvor faktormodellen anvendes ved sambeskatning med ikke-finansielle selskaber. Indkomsten fra det ikke-finansielle selskab kan så indregnes med en faktor 22/26 og beskattes med 26 pct. – svarende til en effektiv skattesats på 22 pct. Det vil sige implementering som et nedslag i skattegrundlaget for ikke-finansiell indkomst, der sambeskattes med finansielle selskaber, så udgangspunktet er en procentmodel, der sikrer synlighed om den højere skattesats. Det er et spejlbillede af den nuværende model, hvor der anvendes en lav sats på 22 pct. og en forhøjelse af skattegrundlaget for finansielle selskaber.

Finans Danmarks forslag med en sats på 26 pct. sikrer maksimal transparens omkring selskabsskattesatsen. Forslaget er mindre komplekst, fordi det må forventes, at langt hovedparten af indkomsten i sambeskatningen vil vedrøre finansiell indkomst, hvorfor det også synes mest naturligt at anvende den foreslåede model. Det vil gøre skatten mere transparent i international sammenhæng, for banker og for kunderne såvel som for forskere og investorer. Endelig kan Finans Danmark ikke umiddelbart identificere nogle juridiske eller it-mæssige problemstillinger, som ikke allerede er håndteret og afklaret i forbindelse med den nuværende faktormodel, der skulle forhindre en implementering af den her foreslåede model.

I den forbindelse kan vi med beklagelse konstatere, at lovforslaget introducerer øget dokumentationskrav i §3 af hensyn til skattekontrollen. Det står i kontrast til tidligere ambitioner og lovgivning om at lette papirarbejdet for danske virksomheder, som blev meldt ud i midten af 2021⁷. Ud over den meromkostning, som

⁷ [Papirarbejde lettes for danske virksomheder | Skatteministeriet \(skm.dk\)](#)

særskatten betyder for sektoren, pålægges sektoren således også en stor administrativ og økonomisk byrde, der burde indgå i det helhedsbillede, som tegnes af den samlede omkostning for sektoren. Derudover medfører det også en ekstra kontrolbyrde for skattemyndighederne.

Specifikke bemærkninger

Det følger af § 1, stk. 3, nr. 3, at "investeringsforvaltningsselskaber, der har eller skal have tilladelse efter lov om finansiel virksomhed § 10, stk. 1" anses for finansielle selskaber. Vi skal bemærke, at investeringsforvaltningsselskaber kan yde yderligere services efter lov om finansiel virksomhed § 10, stk. 2, f.eks. porteføljepleje. Skatteministeriet må gerne bekræfte, at den indkomst, som stammer fra services omfattet af finansiel virksomhed § 10 stk. 2, også er omfattet af den forhøjede selskabsskat.

I § 1, nr. 3, stk. 9 fremgår det, at "forvaltere af alternative investeringsfonde, der har eller skal have tilladelse efter lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. §§ 6 eller 10, stk. 2" anses for finansielle selskaber. Vi undrer os umiddelbart over, at registrerede forvaltere, jf. lov om forvaltere af alternative investeringsfonde § 9, ikke ses at være omfattet. Det er umiddelbart vores opfattelse, at registrerede forvaltere også bør være finansielle selskaber af hensyn til lige konkurrencevilkår (*level playing field*).

Lovforslaget indeholder ikke en udtømmende og udspecificeret liste over virksomheder, som vil være omfattet af særskatten. Af hensyn til gennemsigtigheden og transparensen anbefaler Finans Danmark, at der udarbejdes et bilag til lovforslaget, hvor det præcist fremgår, hvilke virksomheder som er omfattet af særskatten på nuværende tidspunkt.

Med venlig hilsen

Nikolaj Warming-Lollesgaard

Direkte: 26804664

Mail: nwa@fida.dk

Høringsvar

1. marts 2022

Dok. nr.:

FIDA-931287038-794368-v1

Finansforbundets høringssvar vedr. "Samfundsbidrag fra den finansielle sektor og fradragsloft over lønninger".

16. februar 2022
kmm0217
201301504

Finansforbundet anser det for helt afgørende, at nedslidte sikres en god og værdig mulighed for at trække sig tilbage fra arbejdsmarkedet. Det gælder uanset om der er tale om fysisk eller psykisk nedslidning og uanset hvilken type job, man måtte have udført.

I forhold til nedslidning er det desuden vigtigt at have fokus på det forebyggende arbejde. Derfor har Finansforbundet ad flere omgange gjort opmærksom på, at der bør indføres et "forureneren betaler" princip, hvor de virksomheder der står for den største nedslidning, også er dem, der betaler den største del af regningen for tidligere tilbagetrækning grundet nedslidning.

Den finansielle sektor er en af de sektorer, der bidrager mindst til den fysiske nedslidning. For Finansforbundet virker det derfor både uforståeligt og direkte kontraproduktivt, at det netop er den finansielle sektor, som skal bære en stor del af finansieringen af "Retten til tidlig pension".

Finansforbundet

Applebys Plads 5
Postboks 1960
1411 København K

direkte +4532661360
kmm@finansforbundet.dk

www.finansforbundet.dk
+45 32 96 46 00
post@finansforbundet.dk

CVR 15320613

Venlig hilsen

Klaus Mosekjær Madsen
Senior Økonom
Finansforbundet

Skatteministeriet

lovgivningoekonomi@skm.dk

kl1@skm.dk

klh@skm.dk

28. februar 2022

Hørings svar vedr. Forslag til Lov om ændring af selskabsskatteloven, skatteforvaltningsloven, skattekontrolloven og ligningsloven (Samfundsbidrag fra den finansielle sektor og fradragsloft over lønninger)

Finanssektorens Arbejdsgiverforening (FA) takker for høringen. FA har følgende bemærkninger til høringen.

I Danmark har vi en lang tradition for, at det er en fælles samfundsopgave at finansiere vores allesammen kernevelværd, såsom sundhedsvæsen, tilbagetrækningsordninger og folkeskolen mv. Denne tradition havde FA gerne set, at vi som samfund havde fortsat med. FA mener, at indførelsen af en særskat på finanssektoren er et meget uheldigt politisk signal at sende og særskatten tjener ikke samfundets interesse. Fx vil en alternativ finansiering via personskatterne reducere de samlede skattebetalinger og øge velstanden og dermed velfærden uden fordelingsprofilen i samfundet ændres.

Finanssektorens rådgivere arbejder hverdag for at understøtte innovation, vækst, grøn omstilling og finde gode løsninger for danskere og erhvervsdrivende i svære situationer. På denne måde spiller finanssektoren en helt central rolle i danskernes hverdag ved at skabe tryghed og muligheder for, at danskerne og erhvervslivet kan realisere deres drømme om nye investeringer, forsikre sig mod uforudsete hændelser, få tryghed i alderdommen (pensionsopsparing), mens de bidrager til den grønne omstilling.

Finanssektoren er en samfundskritisk sektor og den rolle tager vi som sektor meget alvorligt. Sektoren investerer massivt i compliance, hvidvask, risk og afrapporteringer, som blandt andet bidrager til bekæmpelsen af økonomisk kriminalitet. En særskat vil gøre en samfundskritisk sektor mindre konkurrencedygtig.

Som sektor har vi et stort fokus på at skabe et bæredygtigt arbejdsliv for vores medarbejdere. Det indebærer blandt andet, at vi er blandt de brancher med det absolutte bedste arbejdsmiljø¹ og den branche, som investerer mest i efter- og videreuddannelse af vores medarbejdere². På denne måde tager finanssektoren et stort samfundsansvar, som sikrer, at trivsel og udviklingen af medarbejderne er høj og forebygger nedslidning.

FA mener derfor, at finanssektoren i alle henseender bidrager til en positiv udvikling af vores samfund, mens vi løbende arbejder på, hvordan vi kan gøre det endnu bedre. Derfor mener FA, at det er et meget uheldigt politisk signal at sende, når man påfører finanssektoren en særskat. Det

¹ Måler man fx på antallet af anmeldte arbejdsulykker var den såkaldte ulykkeincidens i finanssektoren på 16 ulykker pr. 10.000 beskæftigede i 2020, mens gennemsnittet for arbejdsmarked var på 148 ulykker pr. 10.000 beskæftigede.

² Ifølge Danmarks Statistik investerede branchen *forsikring og finansiering* ca. 5 kr. i efter- og videreuddannelse pr. præsteret arbejdstime i 2019. Dermed var *forsikring og finansiering* den branche, som investerede mest i efter- og videreuddannelse.

sender et politisk signal om, at finanssektoren *ikke* er en positiv medspiller i udviklingen af vores allesammen velfærdssamfund.

Historisk set har finanssektoren netop været en central drivkraft i at udvikle betalingssystemer, skabe tillid omkring betalingstransaktioner og sikkerhed i alderdommen, der har været fundamentet for, at erhvervslivet har kunne skabe den velfærdsstat vi kender. FA er derfor bekymret for, at den politiske legitimering vil blive til en sandhed blandt danskerne, og dermed øge mistilliden til finanssektoren. En øget mistillid kan føre, at vores rådgivere får sværere ved at hjælpe danskerne og erhvervslivet med at finde løsninger, som skaber tryghed, innovation, grøn omstilling og vækst til gavn for hele samfundet.

FA er meget enige i, at vi som samfund skal forbygge nedslidning og tage hånd om de nedslidte. Imidlertid er kilden til nedslidning ofte et dårligt arbejdsmiljø, og derfor synes vi det er et meget uheldigt politisk signal at sende, når brancher med et dårligt arbejdsmiljø kan sende regningen videre til en branche, som er blandt de absolutte bedste på arbejdsmiljøfronten.

Indførelse af en særlig høj selskabsskat for den finansielle sektor

Ud fra et skattefagligt synspunkt bygger skatteopkrævning på to grundlæggende argumenter. For det *første* er skatteopkrævning en nødvendighed for at kunne finansiere de offentlige udgifter og det velfærdsniveau, som Folketinget har besluttet. For det *andet* kan indretningen af skattesystemet være med til understøtte et politisk ønske om at omfordele forbrugsmulighederne mellem borgerne. Imidlertid medfører de fleste skatter en samfundsmæssig omkostning i form af forskellige forvriddinger, fordi de påvirker adfærden hos virksomheder og borgerne. Skatter kan fx reducere tilskyndelsen til at arbejde, spare op eller investere. Derfor bør det være i samfundets interesse, at skattesystemet indrettes, så det minimerer omfanget af forvriddinger under hensyntagen til både størrelsen af det samlede ønskede provenu og den fordelingsmæssige profil i beskattningen.

Ifølge regeringens egne beregninger vil en indførelse af en særskat på finanssektoren være omtrent fordelingsneutral³, og dermed er det eneste samfundsmæssige hensyn finansiering. FA ønsker ligesom regeringen, at *Aftale om ret til tidlig pension* er fuldt finansieret, men set ud fra samfundsmæssigt synspunkt, bør finansieringen indrettes, så den minimerer velfærdstabene. Fx vil en omlægning af finansieringen til en forhøjelse af bundskattesatsen reducere de samlede skattebetalinger med godt 200 mio. kr. årligt og øge velstanden med ca. 2,4 mia. kr.⁴ Det betyder, at den krævede finansiering kan opkræves billigere og skabe mere velfærd til gavn for danskerne.

I provenubemærkningerne til lovforslaget opgøres det strukturelle niveau for den samlede selskabsskat til ca. 60 mia. kr. (2022-niveau). Denne opgørelse er lavet på baggrund af de faktiske selskabsskatteindtægter i perioden 2010-2019. Imidlertid bør fastlæggelsen af det strukturelle

³ Finansudvalgets spørgsmål nr. 384 (Alm. del) af 28. september 2020 stillet efter ønske fra Torsten Schack Pedersen.

⁴ Finansieringsbidraget fra særskatten udgør 1,35 mia. kr. årligt, mens BNP-effekt udgør ca. -0,11 pct. af BNP, svarende til ca. -2,8 mia. kr. (2022-niveau). Beregningen tager udgangspunkt i det strukturelle BNP-niveau fra den seneste 2025-plan og den opgjorte BNP-effekt af særskatten, som i udspillet blev opgjort til -0,13 pct., jf. SAU 641 af 21. august 2020. Med aftalen blev finansieringsbidraget sænket, hvorfor BNP-effekten er reduceret parallelt til -0,11 pct. Forhøjes bundskattesatsen med 0,15 pct.-point opnås det samme finansieringsbidrag, som ved særskatten, men det umiddelbare merprovenu udgør knap 1,9 mia., hvilket er godt 200 mio. kr. mindre end ved særskatten. BNP-effekten ved en bundskatteforhøjelse på 0,15 pct.-point udgør ca. -0,4 mia. kr. (2022-niveau).

niveau tage udgangspunkt i en konjunkturneutral periode, som er kendetegnet ved, at gennemsnittet for det såkaldte output-gab er omkring 0 pct., *jf. Skatteøkonomisk Redegørelse 2019*.

FA mener ikke, at perioden 2010-2019 er repræsentativ for en fastlæggelse af det strukturelle niveau for selskabsskatten, da gennemsnittet for output-gabet udgør -0,8 pct. af BNP⁵, hvilket groft sagt er et udtryk for, at den valgte periode i langt højere grad har været karakteriseret ved lavkonjunktur end ved højkonjunktur. Når man vælger en periode med et negativt output-gab, vil man som udgangspunkt undervurdere det strukturelle niveau og dermed vil den beregnet skattesatsforhøjelse blive for høj.

Samtidig er der i regeringens egne 2025-fremskrivninger forudsat, at det strukturelle niveau for selskabsskatten udgør 2,6 pct. af BNP i perioden 2022-2025, *jf. Opdateret 2025-forløb, august 2021*. Anvendes forudsætningerne fra regeringens seneste 2025-forløb, kan det strukturelle niveau for selskabsskatten opgøres til ca. 65 mia. kr. i 2022-niveau. FA vil derfor opfordre til, at man i stedet for anvender forudsætningerne fra det seneste 2025-forløb, da vi mener, at det giver et mere retvisende billede af det strukturelle niveau for selskabsskatten.

Endelig vil FA gerne kvittere overfor aftaleparterne, at særskatten for finanssektoren blev mindre, end det regeringen lagde op til i deres oprindelige udspil.

Fradragsloft over lønninger

Danmark er i et internationalt perspektiv et relativt lille land, hvor en fortsat høj produktivitetsudvikling kræver, at vores land og vores virksomheder i nogen grad får tilført viden og innovationskraft udefra. Derfor er det vigtigt, at vi får skabt gode rammevilkår for at tiltrække højt kvalificeret udenlandsk arbejdskraft og fastholde danskere. Her er vi som land allerede udfordret pga. Danmark i et internationalt perspektiv har et relativt højt skattetryk, især for højtlojnnede.

Mange topchefer i store virksomheder spiller en helt central rolle for udviklingen og væksten i deres virksomheder. Derfor er det vigtigt, at vi som land har konkurrencedygtige ansættelsesvilkårene også for topchefer, ellers vil vi som land gå glip af viden, innovationskraft, velstand og velfærd.

FA er derfor stærkt bekymret for konsekvenserne af et loft over fradrag for lønninger på over 7,5 mio. kr., da det ifølge lovforslaget vil sende højt kvalificeret arbejdskraft ud af landet.

I provenuberegningerne er der forudsat en selvfinansieringsgrad på 75 pct. Det betyder blandt andet, at der er lagt op til, at man skal opkræve 750 mio.kr. for at opnå et finansieringsbidrag på 160 mio. kr. Denne ekstraordinære høje selvfinansieringsgrad er et udtryk for, at de samfundsmæssige omkostninger af forslaget er enorme, og vi som land kommer til at sende højt specialiseret arbejdskraft ud af landet/ikke kunne tiltrække kloge hoveder.

⁵ Tallet stammer fra *Opdateret 2025-forløb, august 2021*.

FA vil derfor opfordre til, at det i provenuafsnittet bliver præciseret, hvor mange topchefer/personer, der forventes at forlade landet/ikke komme til landet, som følge af, at der indføres et loft over fradrag for lønninger på over 7,5 mio. kr.

Med venlig hilsen

Mads Borregaard
Cheføkonom

Skatteministeriet

lovgivningoekonomi@skm.dk

kl1@skm.dk

klh@skm.dk

Høringsvar vedr. Samfundsbidrag og fradragsloft for lønninger

Foreningen Danske Revisorer, vil hermed anbefale, at dette lovforslag tages af bordet med baggrund i følgende forhold:

1. Det er i Danmark ikke almindeligt, at man pålægger ekstra skatter på bestemte brancher. Vi mener, at det kan blive en "glidebane", hvor man i tide og utide pålægger ekstra skatter på en enkelt branche, når et eller andet udgiftskrævende skal finansieres – uden at der udvises en tilsvarende skattereduktion for brancher med dårlig/forringet konsolidering – f.eks. hotel- og restaurationsbranchen der nu og formentlig en årrække frem vil være påvirket af de mange Covid-19 restriktioner
2. En ekstra skat på den finansielle sektor, vil være en "skjult" skat til alle borgere i Danmark. Den finansielle sektor skal opfylde meget strenge krav til konsolidering, som bl.a. er motiveret af politiske beslutninger kombineret med EU-direktiver. Når der er et politisk incitament og ønske om en stabil og robust finansiell sektor – bør denne branche ikke samtidig belastes i evnen til konsolidering qua nye målrettede skatter. Vi anbefaler derfor, at skatten opgives og finansieringen af f.eks. "Arne-pensionen" hentes igennem andre initiativer
3. Med hensyn til fradragsloft på lønninger, mener vi også helt klart, at dette skal droppes. Der har i Danmark være kutyme for, at Regering og Folketinget ikke blander sig i lønftaler – de nye regler vil være et direkte brud på en mangeårig tradition for at arbejdsmarkedet selv fastsætter løn- og arbejdsvilkår
4. Det anføres i pkt. 2.3.2 i forslaget, at det er for at "modvirke en skæv lønudvikling for direktører...". Efter FDR's vurdering er virksomhed, ejere og aktuelle medarbejdere i forening bedst til at fastsætte og vurderer en passende lønudvikling, fremfor en politisk motiveret fastsættelse igennem lønloft for udvalgte medarbejderkategorier.
5. I disse tider, hvor der er en mangel på f.eks. håndværkere, presses timelønningerne op til et ubetaleligt niveau, som bl.a. påvirker inflationsraten. Det må ud fra forslag om lønloft således også her gælde, at der skal indføres regler om lønloft – hvorved den danske arbejdsmarkedsmodel reelt er udvandet. FDR anbefaler derfor, at der ikke indføres regler om lønloft – men at man fortsat lader parterne fastsætte dette ud fra hidtidige principper.
6. Ved indførelse af lønloft for udvalgte kategorier – direktører – vil der samtidig ske en betydelig risikoforøgelse af, at dansk konkurrenceevne forringes, idet tilførsel af nødvendige og potentielle ressourcer/kapaciteter begrænses af det indførte lønloft.

Samlet anbefaler FDR således, at

- Forslag om særskilt skat for udvalgte brancher (finansielle sektor) ikke gennemføres – da den finansielle sektors konsolideringsevne herved forringes og kan få indflydelse på den internationale kreditrating af danske pengeinstitutter m.fl.
- Forslag om lønloft for udvalgte medarbejderkategorier (direktører) ikke gennemføres – da forslaget først om fremmest er et meget tydeligt brud med den danske arbejdsmarkedsmodel og dernæst kan medføre begrænsning i udvalgte danske virksomheders muligheder for at tiltrække egnede ressourcer/kapaciteter

På FDR – Foreningens Danske Revisorer's vegne

Per Kristensen
Bestyrelsesformand
formand@fdr.dk / Telefon 74532299

Thorbjørn Helmo Madsen
formand for skatteudvalget
thm@taxmaster.dk / Telefon 38320633

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

Att. lovgivningoekonomi@skm.dk
cc. kln1@skm.dk og klh@skm.dk

Høringsvar - Lovforslag om samfundsbidrag fra den finansielle sektor

1. Indledning

Fra 2023 indføres med lovforslaget ”et samfundsbidrag fra den finansielle sektor, der udmøntes som en ny særlig selskabsskat på den finansielle sektors overskud” – altså en særskat.

En særskat på de danske forsikrings- og pensionselskaber er helt urimelig og meget forvridende.

Det er overvejende kunderne, der kommer til at bære den nye skattebyrde, uanset om virksomhederne er kundefjendte eller har en anden ejerform - det vil blive dyrere at forsikre sig og at spare op til pension. Der vil dermed også være øgede omkostninger for danske virksomheder og dansk erhvervsliv.

Forsikrings- og pensionsbranchen – og dermed også kunderne - yder allerede et betydeligt bidrag til de offentlige finanser i form af skatter og afgifter, i 2020 ca. 33 mia. kr. Hertil kommer, at pensionsafkastskatten over de sidste ca. 20 år har givet ca. 350 mia. kr. mere, end der er blevet budgetteret med på Finansloven. Alene i 2021 bidrog vores branche med ca. 50 mia. kr. i pensionsafkastskat.

Det nævnes ikke i lovforslaget, at partierne bag ”Aftale om ny ret til tidlig pension”, som regeringen indgik 10. oktober 2020, blev enige om ”at se på mulighederne for at følge effekten ved brug af digitale salgsregistreringssystemer fra 2024 med henblik på, at et evt. påviseligt større skatteprovenu herfra kan reducere bidraget fra finansieringselementer i nærværende aftale”, herunder særskatten.

01.03.2022

F&P

Philip Heymans Allé 1
2900 Hellerup
Tlf.: 41 91 91 91
fp@fogp.dk
www.fogp.dk

Torsten Schioler
Chefkonsulent, Cand. Polit
Dir. 41 91 90 94
tsc@fogp.dk

Vores ref. KED/TSC
Sagsnr. GES-2020-00008
DokID 440615
Deres ref. j.nr. 2021-9643

De aftalte vilkår i aftalens afsnit ”Digitale salgsregistreringssystemer - effekt af øget regelefterlevelse på skatteområdet” skal selvfølgelig refereres udførligt i bemærkningerne, så den politisk aftalte mulighed for at formindske eller helt at undgå særskatten inden for en kort årrække fastholdes.

F&P

Vores ref. KED/TSC
Sagsnr. GES-2020-00008
DokID 440615

Vi finder, at det er en betydelig bedre løsning at finansiere den nye ret til tidlig pension ved at forstærke indsatsen mod skattesnyd - og dermed skattesystemets effektivitet - ved at øge brugen af digitale salgsregistreringssystemer frem for at indføre en forvridende og helt urimelig særskat på en enkelt branche og dens kunder. Digitale salgsregistreringssystemer har fx i Sverige givet et merprovenu på ca. 3 mia. Skr. årligt, og tilsvarende resultater må kunne forventes i Danmark.

Hvis den forstærkede indsats mod skattesnyd og de digitale kasseapparater ikke kan fremrykkes til 2023, anbefaler F&P, at beslutningen om særskatten udskydes til 2027. Her vil et påviseligt merprovenu fra digitale salgsregistreringssystemer kunne identificeres, og aftalekredsen dermed have grundlag for at kunne tage stilling til muligheden for helt at lade disse indtægter træde i stedet for særskatten.

2. Om udformningen af særskatten

Neden for er anført F&Ps bemærkninger til enkeltelementer i forslaget om særskatten.

2.1. De omfattede virksomheder

F&P kan tilslutte sig den foreslåede afgrænsning af de virksomheder, som skal omfattes af særskatten, jf. den foreslåede SEL § 17 A, stk. 3.

Det skal dog sikres, at virksomheder, som efter lovens intention skal være omfattet, også faktisk bliver det fremover, således at – som det formuleres i bemærkningernes afsnit 2.1.2 (Skatteministeriets overvejelser) - at selskaber, der må anses for at befinde sig i en sammenlignelig situation, undergives en ensartet skattemæssig behandling.

Eksempelvis omfattes leasingselskaber ikke af forslaget, men fremtidig udvikling af reguleringen af denne type virksomhed vil kunne medføre, at de bør omfattes. Der er ikke nogen automatik i forslaget, som sikrer dette, hvorfor løbende overvågning er nødvendig.

Herved undgås tillige statsstøtteretlige problemer som følge af fremtidige ændringer i reguleringen af finansielle virksomheder, jf. bemærkningernes afsnit 8 (Forholdet til EU-retten).

F&P har desuden noteret sig, at forsikringselskaber omfattet af SEL § 1, stk. 1, nr. 6, ikke er omfattet af forslaget, og kan tilslutte sig dette på baggrund af

begrundelsen givet i bemærkningerne, afsnit 2.1.3.1 (De omfattede finansielle selskaber). F&P er dog ikke bekendt med, at der for nuværende eksisterer gensidige skadesforsikringselskaber med begrænset formål, som omfattet af FIL §§ 294-303.

F&P

Vores ref. KED/TSC
Sagsnr. GES-2020-00008
DokID 440615

Vi har endelig noteret og kan helt tilslutte os, at såkaldte selvforvaltende alternative investeringsfonde ikke er omfattet.

2.2 Faktormodellen – mere synlige alternativer?

F&P har som nævnt i indledningen et ønske om, at skatteforhøjelsen fremstår så tydeligt som muligt, herunder i internationale sammenligninger, og havde på den baggrund oplagt forventet et udspil, hvor det var skattesatsen, der blev forhøjet.

Den forhøjede beskatning af den finansielle sektor foreslås imidlertid indført med en ”faktormodel”, hvor den skattepligtige indkomst for de omfattede virksomheder forhøjes med en faktor på 26/22 – svarende til at skattesatsen forhøjes med 4 pct. point til 26 pct. fra 2024.

Dette suppleres med tekniske korrektioner til indkomstopgørelsen knyttet til nogle specialregler, så samspillet med faktorforhøjelsen af den skattepligtige indkomst fungerer korrekt.

Modellen begrundes med, at det vil skabe væsentlige udfordringer i relation til sambeskattede koncerner, hvis man i stedet gennemførte den forhøjede selskabsskat ved at forhøje skattesatsen, eller ved en særlig tillægsskat for de omfattede virksomheder, jf. bemærkningerne, afsnit 2.1.2 (Skatteministeriets overvejelser), side 11-12, om udfordringer med sambeskatningsreglerne.

Hvorfor dette er tilfældet, uddybes desværre ikke i bemærkningerne, og det er muligvis heller ikke korrekt.

F&P skal derfor beklage, at der ikke i god tid sammen med branchen er blevet gennemført et nærmere analysearbejde af beskatningsmodeller, der i højere grad ville kunne synliggøre skatteforhøjelsen.

2.3 Faktormodellen – tekniske bemærkninger

2.3.1 Den samlede indkomst omfattes – mulighed for udskillelse

Det er den samlede indkomst i de omfattede virksomheder, som omfattes af faktorforhøjelsen, jf. omtalen i bemærkningernes afsnit 2.1.2.3 (Faktormodellen). Her anføres, at finansielle selskaber, der også udøver ikkefinansiel virksomhed, kan udskille denne ”ved f.eks. en skattefri tilførsel af denne virksomhedsgren til et nystiftet datterselskab” og derved som udgangspunkt kunne opnå, at indkomsten fra de ikkefinansielle aktiviteter ikke pålægges forhøjet selskabsskat.

Endvidere anføres samme sted, at en sådan udskillelse ikke vil kunne anses for en disposition, der strider mod de foreslåede regler og dermed ikke vil kunne tilsidesættes med henvisning til den generelle omgåelsesklausul i LL § 3.

F&P

Vores ref. KED/TSC
Sagsnr. GES-2020-00008
DokID 440615

Det bemærkes i den forbindelse, at forsikrings- og pensionselskaber har en række muligheder for at lægge visse aktiviteter (såkaldt accessorisk virksomhed) i såvel selskabet selv som i selvstændige enheder, fx et datterselskab eller lignende.

Rent forretningsmæssigt begrundede beslutninger kan også føre til outsourcing af fx back-office funktioner enten til koncerninterne enheder eller til virksomheder uden for koncernen. Omfanget og indholdet af sådanne dispositioner varierer over tid.

Skatteministeren bedes derfor for det første bekræfte, at når en omfattende virksomheds sådanne dispositioner er omfattet af Finanstilsynets regler og praksis for placering af aktiviteter – så kan der ikke ske skattemæssig tilsidesættelse efter LL § 3.

Skatteministeren bedes for det andet bekræfte, at ingen form for udskillelse af aktiviteter, som helt eller delvis har til formål at bringe indkomst af ikke-finansielle aktiviteter ud af særbeskatningen, vil kunne tilsidesættes, jf. LL § 3, alene med henvisning til dette formål.

2.3.2 Forslagets valg og fravalg af korrektioner til indkomsten som følge af særskatten

Det vurderes, jf. lovforslagets bemærkninger, afsnit 2.2.2 (Skatteministeriets overvejelser), side 28 ø, at der ikke er behov for ændringer i LL § 33 om creditlempelse for udenlandske skatter, idet både den udenlandske indkomst og den samlede indkomst, der indgår i lempelsesbrøken, efter forslaget vil skulle være indkomsten før faktorforhøjelse. Derimod vurderes der at være behov for en ændring af de særlige regler i LL § 33 H og selskabsskattelovens § 31, stk. 9, om muligheden for at bortse fra underskud.

Man har – helt berettiget og nødvendigt - desuden indsat regneeksempler, der viser, hvorledes skatteberegningen foretages i forbindelse med de omfattede selskaber, uden for såvel som i sambeskatning.

F&P skal bemærke, at der er et fuldstændig tilsvarende behov for i lovbetragtningerne at indsætte regneeksempler, der illustrerer, hvorledes man – som det også anføres i bemærkningerne – får mulighed for lempelse for udenlandske skatter op til 26 pct., både for så vidt angår samspillet med den uændrede LL § 33 og virkningen af den foreslåede korrektion af LL § 33 H.

Lempelse i selskabsskatten for udenlandsk skat, herunder kildeskat, kan udgøre væsentlige beløb, herunder for pensionselskaber i form af fx lempelse

for udenlandsk kildeskat på aktieudbytter mv., fra lande, som ikke har indgået en DBO med Danmark om fritagelse for kildeskat til pensionsvirksomheder mv.

F&P

Vores ref. KED/TSC
Sagsnr. GES-2020-00008
DokID 440615

For så vidt angår muligheden for international sambeskatning har F&P ikke kendskab til forsikrings- eller pensionsselskaber, der aktuelt benytter sig af denne mulighed. Det er dog vigtigt at være opmærksom på, at der under en sådan sambeskatning skal kunne opnås effektiv lempelse op til 26 pct. for udenlandsk skat af overskuddet af udenlandske selskaber hos et ultimativt dansk moderselskab omfattet af særskatten. Der kan være tale om betydelige beløb.

F&P har ikke bemærkninger i øvrigt til de korrektioner, som foreslås i lovforslagets § 1, nr. 2 – 7 (ændringer i SEL § 31 A og § 32 stk. 7).

Der foreslås ikke korrektioner til de særlige fradragsbegrænsningsregler for forsikringsselskaber i SEL § 13, stk. 3 – 9, hvilket heller ikke synes nødvendigt.

F&P forventer, at u hensigtsmæssigheder i de foreslåede regler, som måtte vise sig efter vedtagelsen, kan rettes op meget hurtigt gennem lovgivning fra Skatteministeriets side byggende på forudgående dialog med branchen.

2.3.3 Skattetransparente enheder mv. – behov for korrektion

Forsikrings- og pensionsselskaber placerer i stort omfang investeringer i underliggende juridiske enheder.

Dette er for det første påkrævet for at leve op til Finanstilsynets regler og praksis for placering af selskabernes investeringer mv., men også fordi placering i underliggende enheder giver fleksibilitet og mulighed for risikospredning ved fællesinvesteringer med andre aktører, herunder andre forsikrings- og pensionsselskaber.

Benyttes skattetransparente enheder hertil, som fx I/S'er, K/S'er eller P/S'er, vil indkomsten i disse investeringer efter de almindelige skatteregler indgå i faktoromregningen og dermed blive beskattet med 26 pct.

På samme måde medfører anvendelse af SEL § 3 A for ejendomsinvesteringer gennem et A/S, at indkomsten medregnes hos en aktionær, som er et pensionsselskab, som om investeringen var foretaget af pensionsselskabet selv – uden det mellemliggende A/S. Derved kommer indkomsten fra SEL § 3 A selskaber til at indgå i faktoromregningen og bliver beskattet med 26 pct.

Det forekommer uhensigtsmæssigt, når afkastet fra underliggende investeringsenheder – som ikke selv er omfattet af særskatten – underkastes en hårdere beskatning, når indkomsten tilgår virksomheder omfattet af særskatten, end når den tilgår virksomheder med andre ejere.

Dette gælder uanset, om de underliggende investeringsenheder er koncernforbundne med fx pensionselskabet eller ej.

Det bemærkes desuden, at fx pensionselskabernes underliggende virksomheder kan være i konkurrence med andre aktører, som – fortsat – kun beskattes med 22 pct. Sådanne underliggende virksomheder kan omfatte såvel investeringer, fx ejendomsselskaber, som pensionservice og IT. Dette forekommer konkurrenceforvridende.

F&P indgår gerne i dialog med ministeriet om løsning af dette problem og om de nødvendige tekniske korrektioner.

2.4 Overgangsregler – faktorkorrektion af eksisterende underskud ult. 2022

Der redegøres i bemærkningernes afsnit 2.1.3.2 (Faktormodellen), side 22, for ”at der ikke foreslås en faktorforhøjelse af f.eks. fremførselsberettigede underskud i et finansielt selskab, der hidrører fra indkomstår, hvor den forhøjede selskabsskat ikke har været gældende.”

Som konsekvens heraf vil fremførte underskud fra indkomstårene 2022 og før blive fremført og anvendt til pålydende værdi 100, mens positiv indkomst indtjent i 2024 og senere vil blive faktoropregnet med 26/22.

I det omfang, at fremførte, gamle underskud er udtryk for fx forbrug af selskabsbeskattet kapital, vil der så ske særbeskatning af den indkomst, som optjenes i 2023 og senere, og som anvendes til at genetablere kapitalen.

Denne mekanisme skyldes alene anvendelse af faktormodellen frem for en forhøjelse af skattesatsen.

Selskabsskattesatsen er siden 1992 nedsat fra 40 pct. til de nuværende 22 pct. Disse satsnedsættelser er alle gennemført således, at underskud opstået før satsnedsættelsen fremføres uden korrektioner til modregning i overskud optjent efter nedsættelsen. Satsnedsættelserne omfattede derved kun indkomst optjent i ”lavskatteår” i det omfang, at denne indkomst ikke kunne udlignes ved underskudsfræmførsel fra ”højskatteår”.

Hvis den foreslåede skatteforhøjelse svarende til 4 pct. point i stedet gennemførtes som en satsforhøjelse efter samme princip som de tidligere satsnedsættelser, ville underskud fra 2022 og før kunne modregnes 1 til 1 i overskud fra 2023, hvorved skatteforhøjelsen kun ville omfatte indkomst indtjent i 2023 og senere efter anvendelse af underskud fra 2022 og før.

Det bemærkes, at markedsudviklingen som reaktion på de aktuelle geopolitiske forhold giver risiko for betydelige kapitaltab for en række virksomheder i den finansielle sektor i løbet af 2022, hvorefter genopbygningen – alene

som følge af faktormodellen – vil blive belastet med yderligere 4 pct. point ekstra skat.

F&P

F&P foreslår, at dette formentlig helt uovervejede og tilfældige brud med det hidtil anvendte princip for satsændringer rettes op ved at indføre en overgangsbestemmelse, hvorefter fremførte (sær)underskud for de omfattede virksomheder pr. ult. 2022 også faktoromregnes med 26/22.

Vores ref. KED/TSC
Sagsnr. GES-2020-00008
DokID 440615

3. Loft over fradrag for lønninger – økonomiske konsekvenser

Det virker overraskende, at der ud af dette forslags bruttoprovenu på 750 mio. kr. årligt kun fremkommer et nettoprovenu på 160 mio. kr. årligt – svarende til godt 1/5 af bruttoprovenuet.

Dette begrundes i bemærkningernes afsnit 3 (Økonomiske konsekvenser...) med, at forslaget forholdsvist nemt vil kunne omgås – uanset lovdesignets bestræbelser på det modsatte.

I bemærkningerne anføres således, at man som følge af den manglende erfaring med denne type lovforslag med betydelig usikkerhed har fastlagt selvfinansieringsgraden skematisk til 75 pct.

Forslaget antages, igen jf. bemærkningerne, at have samme kvalitative virkning som en forhøjelse af selskabsskatten, der antages at have en selvfinansieringsgrad på ca. 30 pct. for alle erhverv under ét.

Anvendelse af sidstnævnte selvfinansieringsgrad ville have ført til et nettoprovenu på knap 450 mio. kr. årligt, og dermed også næsten 300 mio. kr. mere end lovforslagets skøn over nettoprovenuet.

Det indebærer, at ”ubegrundet pessimisme” med hensyn til lovforslagets effektivitet kan resultere i en overfinansiering af Arne-pensionen med op til ca. 300 mio. kr. årligt – som kunne anvendes til at nedsætte provenuet fra særskatten på den finansielle sektor.

F&P skal derfor udbede sig en mere uddybende forklaring på den anvendte selvfinansieringsgrad.

Med venlig hilsen

Kent Damsgaard / Torsten Schiøler

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

1. marts 2022

Høringssvar til udkast til Forslag til Lov om ændring af selskabsskatteloven, skatteforvaltningsloven, skattekontrolloven og ligningsloven (Samfundsbidrag fra den finansielle sektor og fradragsloft over lønninger)

Skatteministeriet (SKM) har den 1. februar 2022 fremsendt ovenstående udkast til lovforslag i høring til FSR – Danske Revisorer.

Vi har gennemgået udkastet og har følgende bemærkninger:

Forhøjet selskabsskat i sambeskattede udenlandske faste driftssteder

Som udgangspunkt pålægger lovforslaget alle danske finansielle selskaber, der er undergivet offentligt tilsyn af Finanstilsynet i medfør af lov om finansiell virksomhed eller de speciallove, der gælder for særlige typer af finansielle selskaber den forhøjede selskabsskat. Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår det, at formålet er, at der ved en sådan løsning opnås en kontrollérbar afgrænsning. Det fremgår endvidere, at der med en sådan afgrænsning også opnås, at selskaber, der må anses for at befinde sig i en sammenlignelig situation, undergives en ensartet skattemæssig behandling

Vi vil gerne bede SKM om at bekræfte, om det forholder sig sådan, at den forhøjede selskabsskat alene omfatter et dansk selskabs aktiviteter i Danmark og ikke eventuelle aktiviteter udlandet, der udøves gennem et fast driftssted, så længe det faste driftssted ikke skal CFC-beskattes. Dertil ser vi også gerne, at SKM bekræfter, om svaret på ovenstående også gælder, selvom det faste driftssted indgår i det danske selskabs internationale sambeskatning.

I praksis er spørgsmålet fx aktuelt for et dansk pengeinstitut, der anvender international sambeskatning, og som har udenlandske aktiviteter (bankfilialer) organiseret som faste driftssteder.

Hvis reglerne ikke skal forstås som nævnt ovenfor, så vil det være mere fordelagtigt at drive de udenlandske aktiviteter gennem internationalt sambeskattede udenlandske datterselskaber, idet datterselskaberne i en sådan situation ikke er omfattet af den forhøjede selskabsskat, da de ikke er under offentligt tilsyn af det danske finanstilsyn men af finanstilsynet i det land, hvor datterselskabet er domicileret. Et sådant resultat vil efter vores opfattelse ikke være i overensstemmelse med SKMs ønske om, at finansielle selskaber, som befinder sig i en sammenlignelig situation, skal behandles ens.

FSR – danske revisorer
Kronprinsessegade 8
DK - 1306 København K

Telefon +45 3393 9191
fsr@fsr.dk
www.fsr.dk

CVR. 55 09 72 16
Danske Bank
Reg. 9541
Konto nr. 2500102295

Creditlempelse

Ift. creditlempelse beder vi SKM bekræfte, om der efter indførelsen af den forhøjede selskabsskat for finansielle selskaber også vil kunne opnås creditlempelse på baggrund af den forhøjede danske indkomst, jf. principperne i nedenstående eksempel.

Eksempel

Dansk indkomst	1.000
Udenlandsk nettoindkomstindkomst	100
Skattepligtig indkomst (før faktorberregning)	1.100
Skattepligtig indkomst (efter faktorberregning)	1.300
Betalt skat i udlandet (24 pct.)	24
Nettoindkomst - LL § 33F	100
Faktoromregnet	118
Dansk skat af udenlandsk indkomst	26
Dansk skat - 22%	286
Lempelse efter LL § 33 maksimeret til betalt skat i udland	24
Dansk skat efter lempelse	262

Fradragsloft over lønninger

Af lovforslagets afsnit 2.2.3. Den foreslåede ordning fremgår:

"Efter bestemmelsen i ligningslovens § 8 N samt statsskattelovens § 6, stk. 1, litra a, kan virksomheder fradrage erhvervsmæssige lønudgifter til personer i ansættelsesforhold, bestyrelseshonorarer og erhvervsmæssige udgifter tilknyttet ansættelsesforholdet eller bestyrelseshvervet."

Med lovforslagets § 4 indføres et fradragsloft over lønninger, der fradrages efter ligningslovens § 8 N, stk. 1 og 2. Vi beder i den forbindelse SKM præcisere, hvorvidt det medfører, at lønudgifter som fradrages efter statsskattelovens § 6, stk. 1, litra a ikke omfattes af fradragsloftet.

I den foreslåede § 8 N, stk. 3, foreslås i 4. pkt., at fradragsbegrænsningen skal gælde for alle selskaber, fonde og foreninger mv., der er interesseforbundne i henhold til ligningslovens § 2.

Vi vil gerne bede SKM om at forholde sig til, hvorledes fradragsbegrænsningen efter SKMs opfattelse skal opgøres i de nedenstående eksempler:

Eksempel 1:

En medarbejder i en koncern med dansk, ultimativt moderselskab får en årlig løn på 6.000 t.kr. fra det danske moderselskab for arbejde udført for dette selskab. Derudover har medarbejderen ansættelse i et udenlandsk datterselskab, hvor medarbejderen får en årlig løn på 3.000 t.kr. for arbejde udført for dette selskab. Det udenlandske selskab fakturerer ingen del af lønnen til det danske moderselskab, da medarbejderens arbejde alene vedrører det udenlandske selskab.

Efter vores opfattelse vil der ikke ske fradragsbegrænsning, da den afholdte lønudgift for det danske selskab er under bundgrænsen.

Eksempel 2:

En medarbejder i en koncern med udenlandsk, ultimativt moderselskab får en årlig løn på 6.000 t.kr. fra det udenlandske moderselskab for arbejde udført for dette selskab. Derudover har medarbejderen ansættelse i et dansk datterselskab, hvor medarbejderen får en årlig løn på 3.000 t.kr. for arbejde udført for dette selskab. Det danske selskab fakturerer ingen del af lønnen til det udenlandske moderselskab, da medarbejderens arbejde alene vedrører det danske selskab.

Efter vores opfattelse vil der ikke ske fradragsbegrænsning, da den afholdte lønudgift for det danske selskab er under bundgrænsen.

Eksempel 3:

En medarbejder i en koncern med dansk, ultimativt moderselskab får en årlig løn på 15.000 t.kr. fra det danske moderselskab for arbejde udført for dette selskab. Derudover er medarbejderen bestyrelsesformand i et udenlandsk datterselskab. Som formand modtager medarbejderen et årligt honorar på 500 t.kr. Medarbejderens totale aflønning er således 15.500 t.kr.

Efter vores opfattelse vil der alene ske fradragsbegrænsning i forhold til lønnen (de 15.000 t.kr.) afholdt af det danske selskab.

Eksempel 4:

En medarbejder i en koncern med dansk, ultimativt moderselskab får en årlig løn på 25.000 t.kr. fra det danske moderselskab for arbejde udført for dette selskab. Derudover er medarbejderen bestyrelsesformand i et udenlandsk datterselskab. Som formand modtager medarbejderen et årligt honorar på 500 t.kr. Det er aftalt mellem koncernen og medarbejderen, at den totale aflønning er 25.000 t.kr., hvorfor eventuelle bestyrelseshonorarer modregnes i lønnen fra moderselskabet (arbejdsgiverselskabet). Bestyrelseshonoraret modregnes således i medarbejderens løn fra moderselskabet. Medarbejderens totale aflønning er således 25.000 t.kr.

Efter vores opfattelse vil der alene ske fradragsbegrænsning i forhold til den faktiske afholdte lønomkostning for det danske selskab, de 24.500 t.kr.

Eksempel 5:

En medarbejder i en koncern med udenlandsk, ultimativt moderselskab får en årlig løn på 25.000 t.kr. fra det udenlandske moderselskab for arbejde udført for dette selskab. Derudover er medarbejderen bestyrelsesformand i et dansk datterselskab. Som

formand modtager medarbejderen et årligt honorar på 500 t.kr. Medarbejderens totale aflønning er således 25.500 t.kr.

Efter vores opfattelse vil der ikke ske fradragsbegrænsning, da det afholdte bestyrelseshonorar for det danske selskab er under bundgrænsen.

Eksempel 6:

En medarbejder i en koncern med udenlandsk, ultimativt moderselskab får en årlig løn på 25.000 t.kr. fra det udenlandske moderselskab for arbejde udført for dette selskab. Derudover er medarbejderen bestyrelsesformand i et dansk datterselskab. Som formand modtager medarbejderen et årligt honorar på 500 t.kr. Det er aftalt mellem koncernen og medarbejderen, at den totale aflønning er 25.000 t.kr., hvorfor eventuelle bestyrelseshonorarer modregnes i lønnen fra moderselskabet (arbejdsgiverselskabet). Bestyrelseshonoraret modregnes således i medarbejderens løn fra moderselskabet. Medarbejderens totale aflønning er således 25.000 t.kr.

Efter vores opfattelse vil der ikke ske fradragsbegrænsning, da det afholdte bestyrelseshonorar for det danske selskab er under bundgrænsen.

Vi står gerne til rådighed for en uddybning af ovenstående.

Med venlig hilsen

Klaus Okholm
Formand for skatteudvalget

Andreas Munk Hansen
Chefkonsulent

Skatteministeriet
Morten Bødskov
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

3. januar 2022
JC

Kære Morten

Vi håber, at du og din familie har haft en god jul, og at I er kommet godt ind i det nye år. Et år, der ganske givet byder på nye spændende udfordringer. Som aftalt med Jens Aaløse på jeres møde den 17. december sender vi hermed vores perspektiv på finansieringen af den kommende pensionsreform om ret til tidlig pension (Arne-pensionen).

Vi har som sådan ikke synspunkter på selve reformen og finder det sympatisk at sikre en håndsrækning til nedslidte arbejdere. Vi har dog klare synspunkter på finansieringen af reformen, og ikke mindst hvem der skal betale, og hvordan det praktiseres. Det har vi en række kommentarer til, og vi finder det afgørende, at finansieringsmodellen gentænkes og gerne laves om, inden lovforslaget fremsættes i Folketinget, som vi forstår det til april.

Som du ved, ejer og leder vi vores virksomhed Maj Invest. Vi er det, man kalder et fondsmæglerselskab. Vi rådgiver og investerer i virksomheder og værdipapirer for vores kunder. Eksempelvis kan nævnes, at vi har etableret investeringsforeningen Maj Invest, hvor ca. 50.000 danskere har placeret dele af deres opsparing. Fonde, vi forvalter, ejer endvidere 12 danske virksomheder, som får risikovillig kapital, og vi hjælper med at udforme strategier for vækst. Samme fonde ejer bl.a. Sticks'n'Sushi, som er en succesfuld restaurantkæde og tilsvarende produktionsvirksomheden Genan A/S i Viborg, der indsamler brugte bildæk og miljømæssigt genanvender disse til bl.a. produktion af kunststof. Samme fonde har tidligere ejet designvirksomheden Muuto og fødevarerfabrikken Kelsen for at nævne selskaber, mange danskere kender. Alle virksomheder er små og mellemstore virksomheder (SMV), der geografisk er fordelt over hele Danmark. Med andre ord bidrager vi med vores aktivitet ikke blot til vækst i Maj Invest-regi, men også med fremgang i de virksomheder vi ejer, og som har stor samfundsmæssig betydning for Danmark i form af vækst og arbejdspladser, som

bidrager til velstand og velfærd. Alt det, vi alle er enige om, er værdifuldt for Danmark. Et væsentligt samfundsbidrag om man vil.

I vores egen virksomhed omsætter vi for mere end 500 mio. kr. årligt og indtjener mere end 250 mio. kr. i valuta til Danmark hvert år. Vores virksomhed er en såkaldt "videns-virksomhed", idet vi tilføjer risikokapital og viden med henblik på at udvikle andre virksomheder end vores egen. Vores branche er afgørende for at skabe vækst og fremgang blandt nystartede og vækstfokuserede danske virksomheder.

Vi er i hård konkurrence med lignende europæiske og amerikanske virksomheder. Det fremlagte lovforslag om finansieringen af "Arne-pensionen" indebærer, at vi skal betale et samfundsbidrag - eller rettere sagt, at finanssektorens selskabsskat hæves. Argumentet er, at vi i finanssektoren har fået "bankpakkehjælp" i forbindelse med finanskrisen og derfor nu skal give et bidrag tilbage til staten.

Sagen er, at ingen fondsmæglerselskaber fik hjælp under finanskrisen. Og vi kan med garanti sige, at vi hverken bad om hjælp eller fik hjælp. Vi har klaret os selv gennem alle finansielle kriser.

Vi er totalt uforstående over for, at vi derfor skal betale ekstra selskabsskat, samfundsbidrag eller hvad man nu finder på at kalde det.

Det er udtryk for en helt urimelig forskelsbehandling af virksomheder og brancher, som vi ikke tidligere har set i dansk politik.

Hertil kommer, at man samtidig stiller danske finansvirksomheder dårligere end vores udenlandske konkurrenter, der opererer på dansk jord. Vi konkurrerer med udenlandske finansgiganter og banker, som ikke skal betale denne ekstraskat.

Endnu mere grelt er det, når man i forslaget kan se, at danske filialer af udenlandske finanskoncerner ikke skal betale skatten. Ligesom alle de finansielle virksomheder med tilknytning til arbejdsmarkedspensioner heller ikke skal betale denne skat.

De principper om ligebehandling, som har kendetegnet den danske beskatning under alle regeringer - uanset partifarve - lige siden selskabsskatten blev indført, står nu for fald. Det er udtryk for polarisering på et meget vigtigt område i dansk politik. Det er i øvrigt en politik, der fremmer lovlig omgåelse, idet man uden problemer kan flytte finansielle

virksomheder til andre EU-lande uden sådanne særskatter. Herved taber Danmark et endnu større skatteprovenu.

Vi håber, at ovenstående har efterladt dig med indtrykket af, at vi har stor sympati for baggrunden for reformen, men også at vi ser det nuværende oplæg til finansiering af reformen som uhensigtsmæssigt, konkurrenceforvridende og ulogisk i et samfundsmæssigt perspektiv. Vi har naturligvis gjort os nogle overvejelser om alternative finansieringsmodeller. Vi foreslår, at vi mødes i løbet af januar til en drøftelse heraf. Meget gerne til en frokost hvis det kan passes ind i din kalender.

Venlig hilsen

Jeppe Christiansen
CEO, Maj Invest

24. januar 2022
J.nr. 2021-1292

Jeppe Christiansen
CEO, Maj Invest

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
DK 1402 – København K

Telefon +45 33 92 33 92
Mail skm@skm.dk

www.skm.dk

Kære Jeppe Christiansen

Tak for dit brev af 3. januar 2022. Formålet med aftalen om en ny ret til tidlig pension, som regeringen den 10. oktober 2020 indgik med DF, SF og EL, er at muliggøre en værdig tilbagetrækning for nedslidte arbejdere - et formål jeg forstår, du også har sympati for.

Det var et led i aftalen, at den skulle være fuldt finansieret, og at der fra 2023 indføres et samfundsbidrag fra den finansielle sektor, der udmøntes som en ny særlig selskabsskat på den finansielle sektors overskud. Samfundsbidraget har således ikke til formål at ”straffe” særlige sektorer, men at finansiere den værdige tilbagetrækning for nedslidte arbejdere.

Ift. jeres synspunkter om konkurrenceforvridning, vil jeg understrege, at planen er, at alle finansielle selskaber, der driver finansiell virksomhed i Danmark fra et fast driftssted her i landet, skal omfattes. Det gælder også danske filialer af udenlandske finansielle selskaber.

Når udenlandske selskaber tilbyder deres ydelser til danske kunder uden at have et fast forretningssted her i landet, er de ikke skattepligtige i Danmark af indkomsten herved. Det er uundgåeligt, at forskelle i skattesatserne landene imellem kan påvirke den konkurrencemæssige situation, men det er ikke anderledes, end hvad der gælder mht. andre forskelle på væsentlige konkurrenceparametre landene imellem, fx arbejdsstyrkers uddannelsesniveauer, fleksibilitet på arbejdsmarkedet osv.

Det kan ikke anses for konkurrenceforvridende, at fx tværgående pensionskasser, der ikke er selskabsskattepligtige, ikke vil blive pålagt samfundsbidraget. Afkastet i sådanne pensionsordninger beskattes efter pensionsafkastbeskatningsloven hos de enkelte opsparende, og en beskatning af sådanne institutter ville derfor reelt være en beskatning af selve opsparingen/investeringen og ikke af indkomsten fra finansielle tjenesteydelser. Det kan sidestilles med behandlingen af investeringsinstitutter. De er ikke selskabsskattepligtige og vil derfor heller ikke blive pålagt samfundsbidraget.

Jeg forventer at sende et udkast til lovforslag i høring inden månedens udgang og vil sørge for, at du der får en kopi af høringsmaterialet. I er selvfølgelig meget velkomne til at kommentere forslaget, således at jeres holdninger til samfundsbidraget vil indgå i det samlede høringsmateriale, der fremsendes til Folketinget, når lovforslaget fremsættes.

Med venlig hilsen

Morten Bødskov

Skatteministeriet
Skatteminister Jeppe Bruus
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

1. marts 2022
JC

Kære Jeppe Bruus

Vi har tidligere i år haft en dialog med din forgænger, Morten Bødskov, om finansieringen af forslaget om ret til tidlig pension (Arne-pensionen).

Siden vores sidste brev er lovforslaget fremsat. Vi er opmærksomme på, at flere i den finansielle sektor offentligt har reageret på lovforslaget og har kontaktet ministeriet.

Vi har fortsat klare holdninger til finansieringen af reformen, som ikke er reflekteret i Morten Bødskovs svar til os eller høringsudkastet. Vores ønske er, at finansieringsmodellen gentænkes for at undgå skævheder i konkurrencevilkår i den finansielle sektor og skævhed i forhold til den samme sektor i udlandet. Det ligger os på sinde og er efter vores opfattelse vigtigt for den finansielle sektor og for de danske arbejdspladser og danske selskaber, som vi er med til at sikre finansiering og investering.

Vores væsentlige kommentarer til det fremsatte lovforslag:

1. Da regeringen i 2019 foreslog, at finanssektoren skulle finansiere "Aftalen om en ny ret til tidlig pension", var det med argumentet, at bankerne skulle yde et samfundsbidrag på baggrund af de store hjælpepakker betalt af de danske skatteydere, som bankerne modtog under finanskrisen. Men ingen fondsmæglerselskaber hverken bad om hjælp eller fik hjælp under finanskrisen.
2. Konkurrencedygtige forhold i den finansielle sektor er vigtigt, da vi med vores aktivitet bidrager til fremgang i de produktions- og servicevirksomheder, der investeres i, og som har stor samfundsmæssig betydning for Danmark i form af arbejdspladser. Vores virksomhed er en såkaldt "vidensvirksomhed", idet vi tilfører risikokapital og viden med henblik på at udvikle virksomhederne. Vores branche er

helt afgørende for at skabe vækst og fremgang blandt nystartede og unge danske virksomheder. Merskatten vil få en karakter af et uønsket negativt samfundsbidrag.

3. Vi er i hård konkurrence med lignende europæiske og amerikanske virksomheder – eksempelvis de store amerikanske kapitalfonde. Denne merskat vil bidrage til en skævvridning af konkurrencevilkår for den danske finansielle sektor i forhold til den finansielle sektor uden for Danmark. Det er en politik, der fremmer udflytning, idet man uden problemer kan flytte finansielle virksomheder til andre EU-lande og derved undgå sådanne merskatter. Herved taber Danmark et endnu større skatteprovenu.
4. Forhøjelsen af selskabsskatten fra 22 til 26 procent er ikke for den samlede finansielle sektor, men for en udvalgt del af den finansielle sektor, nemlig det som i lovforslaget er defineret som finansielle selskaber. Det skaber en skævvridning af konkurrencen i den danske finansielle sektor, som er ubegrundet og vilkårlig.

Vi ser derfor fortsat lovforslaget som en urimelig skævvridning og forskelsbehandling af virksomheder og brancher, som vi ikke tidligere har set i dansk politik. Principper om ligebehandling, som har kendetegnet den danske beskatning under alle regeringer – uanset partifarve – lige siden selskabsskatten blev indført, fraviges. Det er udtryk for polarisering på et meget vigtigt område i dansk politik.

Vi opfordrer derfor til dialog og en mere fair løsning.

Vi vedlægger vores tidligere brev til Morten Bødskov og hans svar.

Venlig hilsen

Jeppe Christiansen
CEO, Maj Invest

Høringssvar til Forslag til Lov om ændring af selskabsskatteloven, skatteforvaltningsloven, skattekontrolloven og ligningsloven (Samfundsbidrag fra den finansielle sektor og fradragsloft over lønninger)

Tryg Forsikring og Topdanmark tillader sig hermed sammen at fremsende høringssvar til ovennævnte lovforslag. Af lovforslaget fremgår det, at tidlig pension skal finansieres af en forhøjet selskabsskat for finansielle selskaber.

Da Regeringen i 2019 foreslog, at finanssektoren skulle finansiere en ny ret til tidlig pension, var det med fokus på, at bankerne skulle yde et samfundsbidrag på baggrund af de store hjælpepakker betalt af de danske skatteydere, som bankerne modtog under finanskrisen. Som bekendt var skadeforsikringsselskaberne, ikke modtagere af bankpakkerne.

Da finansieringen af "Aftalen om en ny ret til tidlig pension" var til behandling for 1½ år siden, var det hele den finansielle sektor, der skulle betale. Dermed blev resten af den finansielle sektor inddraget i finansieringen – ikke kun bankerne.

Tager allerede et stort samfundsansvar

Både Tryg Forsikring og Topdanmark tager gerne et stort samfundsansvar. Det gør vi allerede i vores forretningsmodel, hvor vi spænder et sikkerhedsnet ud under danskerne.

Tryg Forsikrings samfundsansvar er derudover manifesteret i dividendeudbetaling til vores hovedejere Tryghedsgruppen, der hvert år investerer mellem 600 og -700 millioner i tryghedsskabelse i Danmark. Endvidere er Tryghedsgruppen den 11 største selskabsskattebetaler i Danmark og betalte i 2020 578 mio. kr. i selskabsskat, ifølge Skattestyrelsens nye opgørelse. Topdanmark ligger på samme opgørelse nr. 18 over største selskabsskattebetalere i Danmark med sine 370 mio. kr. i 2020. Samlet bidrager de to selskaber med årlig selskabsskattebetaling på 948 mio. kr. Hertil kommer betydelige indbetalinger i form af lønsumsafgift og for Topdanmarks vedkommende (fordi Topdanmark både er et skadeforsikringsselskab og et pensions- og livsforsikringsselskab) pensionsafkastskat (PAL).

Meget uheldige konsekvenser ved øget selskabsskat som finansieringsmodel

I udkastet til lovforslag har man valgt en indirekte metode til at forhøje selskabsskatten således, at selskabernes skattepligtige indkomst forhøjes svarende til en reel forhøjelse af selskabsskattesatsen med 4 pct.

Ved at vælge, at det er selskabsskatten, der skal forhøjes, undtages største delen af pensionsbranchen. Det skyldes, at pensionskasserne er undtaget fra skattepligten efter selskabsskatteloven. Dertil kommer, at kundeejede og gensidige selskaber, såvel skadeforsikrings- som livsforsikringsselskaber, har en forretningsstruktur, der ikke genererer overskud til kapitalejerne, hvorfor selskabsskatten i disse selskaber er meget begrænset.

Dette betyder reelt, at ca. 53 pct. af samfundsbidraget til finansiering af "Aftalen om ny ret til tidlig pension" fra den samlede forsikrings- og pensionsbranche betales af to forsikringsselskaber – Topdanmark og Tryg Forsikring. Dette er udregnet på baggrund af selskabsskatteindbetalingerne i 2020. Udregner man på baggrund af tal fra 2019 skulle Tryg og TopDanmark betale over 70 pct. af samfundsbidraget fra den samlede forsikrings- og pensionsbranche.

Med det nuværende løsningsforslag kommer Tryg Forsikring til at betale mere i samfundsbidrag end Danmarks største Bank, Danske Bank. Topdanmark vil komme til at betale næsten det samme som Danske Bank. Dette understreger, at den valgte løsning rammer skævt og i vores øjne urimeligt.

En selskabsskattestigning for de to skadeforsikringsselskaber vil uundgåeligt betyde prisstigninger til kunderne. En prisstigning, som vil ramme danskere, der er ansvarlige nok til at forsikre sig mod tilværelsens ulykker og uforudsigeligheder. Konkret vil vi for eksempel se en prisstigning på sundhedsforsikringer, hvor vi har set en markant

stigning i brugen af især psykologhjælp til unge som konsekvens af isolation under Corona-pandemien. Endvidere vil en selskabsskattestigning have den effekt, at vi vil blive nødsaget til at kigge på optimering af virksomhederne, hvilket uundgåeligt vil have konsekvenser for medarbejderne. Samlet vil dette have en konkurrenceforvridende effekt, idet Tryg Forsikring og Topdanmark vil komme til at stå dårligere end selskaber, der ikke rammes af merbeskatningen.

Ovenstående er naturligvis noget, der bekymrer os meget. Men selve finansieringsmodellen og måden den implementeres på bekymrer os rent principielt. Der er nogle proportioner, der simpelthen ikke er på plads og hvor det rammer skævt og urimeligt. Vi mener desuden, at finansiering af specifikke politiske ønsker, gennem beskatning af enkelte brancher og især enkelte virksomheder, der år efter år i forvejen leverer et markant samfundsbidrag, er et bekymrende spor at gå ned af.

Faktormodellen frem for egentlig selskabsskatteforhøjelse

Af lovforslaget fremgår, at forhøjelsen af selskabsskatten skal ske som et tillæg til den skattepligtige indkomst i stedet for en egentlig forhøjelse af selskabsskatten for den finansielle sektor. (faktormodellen). Det indebærer, at vi som børsnoterede selskaber skal forklare vores investorer, at den faktiske selskabsskat for finansielle selskaber i Danmark er langt højere end det, der står i oversigten over selskabsskatten i EU landene. Denne uigennemsigtighed kan bevirke at udenlandske investorer afholder sig fra at investere i danske finansielle virksomheder.

Alternativt forslag om at sætte særskatten i bero frem til indfasning af digitale kasseapparater

Det er vores opfattelse, at det er en samlet finansiell sektor, der skal yde et samfundsbidrag og finansiere "Aftalen om ny ret til tidlig pension". Denne ambition fejler med den valgte løsning i nærværende udkast til lovforslag. Derfor foreslår vi følgende løsning som alternativ til den nuværende finansieringsmodel:

Det meget høje skattebidrag fra den danske pensionsbranche og dens kunder de seneste mange år via PAL-skatten har oversteget skønnet fra Finansloven 2022 og Økonomisk Redegørelse fra december 2021 (35,8 mia. kr.) med mere end 14 mia. kr. – inden der overhovedet medregnes evt. PAL-bidrag fra pengeinstitutterne. F&P skønner samlede PAL-betalinger på 65 mia. kr. i 2021, dvs. næsten 30 mia. kr. mere end forventet i december 2021. Dette ekstraordinære bidrag har ikke kun fundet sted i 2021, men har været systematisk. Siden 2003 har danskerne systematisk i 17 ud af de 19 år betalt mere i PAL-skat end budgetteret, hvilket har resulteret i et merprovenu til statskassen på over 350 mia. kr.

Derfor foreslår Tryg, Topdanmark lige som F&P, at Folketinget i lyset af de ekstraordinært høje PAL-bidrag sætter opkrævningen af særskatten i bero i 4 år, dvs. frem til 2027. Forslaget om at sætte særskatten i bero frem til 2027 vil holde pensionsopsparende, bankkunder og forsikringstagere økonomisk skadefri i denne periode.

Fra 2027 åbner den politiske aftale om Arne-pensionen for, at proventet fra indsatsen mod skatte- og momsnyd ved hjælp af digitale kasseapparater bruges som finansiering frem for særskatten. S. 13 i "Aftale om ny ret til tidlig pension": *Et påvist merprovenu fra indførelsen af krav om digitale salgsregistreringssystemer skal anvendes til at nedbringe samfundsbidraget fra den finansielle sektor og styrke indsatsen for et bedre arbejdsmiljø.*

Det er vores og F&P's forventning, at de digitale kasseapparater om nogle år får effekt og i høj grad vil kunne sikre hele eller en stor del af proventet til Arne-pensionen via afdækket afgifts- og skattesnyd og fejl. De tilsvarende erfaringer fra Sverige peger på et provenu i størrelsesordenen 3 mia. kr.

Der bør kunne samles bred politisk opbakning til at værne om vores fælles skatteregler og skattesystem og sætte ind over for virksomheder, som i dag snyder og ikke yder deres bidrag til samfundet, og i stedet lade en højere regelefterlevelse finansiere reformen – frem for de danske forsikrings-, pensions- og bankselskaber og deres kunder.

Afslutningsvist er det vigtigt at påpege, at dette høringsvar ikke er et udtryk for, at Tryg Forsikring og Topdanmark ikke vil bidrage til finansieringen af "Aftale om ny ret til tidlig pension". Tværtimod. Vi opponerer derimod mod en finansieringsmodel, der beskatter én udvalgt branche – og især en finansieringsmodel, der rammer to selskaber hårdt. To selskaber, som ikke har modtaget bankpakker, og som på daglig basis bidrager i stort omfang til samfundet, hvilket vi modtager en anerkendelse for hvert år, når skatteministeren sender sit takkebrev for skatteindbetalingen.

Vi stiller meget gerne op til en konstruktiv dialog om ovenstående forslag mod målet om en god og fair løsning for alle.

Med venlig hilsen

A blue ink signature of Morten Hübbe, written in a cursive style.

Morten Hübbe
Adm. direktør, Tryg Forsikring

Med venlig hilsen

A blue ink signature of Peter Hermann, written in a cursive style.

Peter Hermann
Adm. Direktør, Topdanmark